

KOMBI VIRUTTAM.

A TAMIL POEM

ADOPTED FROM 'CHAMELEON'

BY

V R SUBRAMANIA MUDALIAR, G B U C ,

(Graduate of the Bombay Veterinary College)

Civil Veterinary Department, Madras, Graduate of the Madras
Agricultural College, Author of the Tamil Translation
of Vety Major Mills' "Indian Stock Owner's Manual,"
"Nellaichledaivenba" (an original poem in Tamil)
and a Metrical Tamil Translation of
"Paradise Lost," Book I

— ௮. 33348 —
கோம்பி விருத்தம். 1983
மூலம் உரையும் ௮. 635

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரா

இயற்றியவை

Madras

PRINTED BY S J CHOWBRYAPPAH,

AT THE ALBINION PRESS

1897

ம-ா-ா-ஸ்ரீ வெ ப சுபபிரமணிய முதலியாரவாக
 ஸ்ரீமதறிய கோம்பி வீர, தந்தைப படிதது நிரமபச சந்தோஷ
 மடைந்தேன. இதில அமைந்துள்ள சொல நயமும் பொருள
 நயமும் மிகப் பாராட்டற்பாலன. இதைப் படிக்கும்பொழுது
 இடையிலே வைத்துவிட்டு வேறொன்றைச் செயதற்கு
 எனக்கு மனமவரவில்லை இவர்கள் சிறந்த நூல்களில் ஒரூங்
 கான பாண்டித்திய முள்ளவாக ள்ளனபதை இது வெளியாகக்
 கிடைத்து இருநூல, வித்தியாசாலையில் படிக்கும் மாண்ககா
 களுக்கு மிகப் பயனற்றருமென்று நம்புகிறேன்.

இவ்வனம்,

தும்பகோணம் காலேஜ்,
 21-12-97

வே சாமிநாதையன்.

கோம்பி விருத்தம்.

முகவுரை

—(௧)—

முன்காலத்தில், சீவகசிந்தாமணி ஆசிரியர், நரியை விஷயமாகக் கொண்டு நிர்விருத்தமென்று ஒது நூல் இயற்றினார். அந்நேரம் கேட்டிருக்கலாம். அதுபோல, இது, கோம்பி விருத்தம் என்று பெயர். இது கோம்பி இன்னதென்பது நூலால் விளங்கும்.

இது, இங்கிலாட்டில் உள்ள ஒரு பாடலின் கதையைக் கொண்டு அதனைப் பல் வருணனைகள் உடைய முதலியவற்றால் மிக விரிவாகி “எப்பொருள்” பக கேட்பினும் அப்பொருள் - மெய்ப்பொருள் வு” என்ற நீதிக்கு இடமாகி இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

கற்றோரேயன்றி மற்றோரும் இந்நூற்பொருளை அறிந்துகொள்ளுமாறுபொருட்டு, இலகுவானதோர் உரைப்பாட்டிருக்கின்றது. இந்த உரையில், பாட்டுக்களின் மையமான கருத்து விளங்குதற்கு அவசியமான பதார்த்தப்பொருள்கள், சுருக்கத்தையும் தெளிவையும் உதவிக்கக்கூடியவையெல்லாம், பொருள் நன்கு புலப்படுத்துதற்கு ஏற்றவையாக இடைப்பிறவரல்கள் வேண்டுமெனத் தேர்ந்தெடுத்தன. பாட்டுக்களின் மூலப்பொருள்கொள்ள விரும்புவோர்க்கு, உதவியாக மூல எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒரு பாட்டுக்கும் அடுத்த
சம்பந்தத்தால ஒன்றையொன்ற
தல(இருநூலில் எதெதாளீப்பபு
சதைக் ஆகிய இவைகள் மு
விசேஷக் குறிப்பும் சொக்கப்பட
குறிப்பில் அட்டாதனவும் உள
பட்டா

உள்ள பொருட்
த தொடர்துவரு
விஷ கருத்துகள்
நறத் தெரிவிக்கும்
நறது இவ்விசேஷக்
விரிவஞ்சி விடுக்க

பாட்டுருபக்கம் உரையொருபக்கமாக இருந்தால்
இரண்டையும் ஒத்துப்பார்த்துப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளு
ந்நிது பிரயாசமாக விருக்குமென்று, அவ்வப் பாட்டின்கீழ்
அந்நகன உரையும் அருபதவிளக்கமும் விசேஷக்குறிப்
சொக்கப்பட்டிருக்கின்றன

வெ ப ச

PREFACE.

This poem has been based on the story of "Chameleo" .
Such alterations and additions as were considered suitable for the treatment of the subject in Tamil poetry have been freely made.

A few notes have been added to enable the work to be understood by persons who have not got sufficient acquaintance with Tamil literature to understand words of the kind without help. The notes will also help purely Tamil Scholars in fully comprehending the English ideas embodied in the work. The substance of each stanza (not a verbatim paraphrase) has been given in the notes. Difficult words and phrases and allusions to English stories and ideas have also been fully explained. The notes are believed to be sufficient and not too many.

If this work meets with the same appreciation and encouragement from the scholars and the Press as my metrical Translation of Paradise Lost, Book I, in Tamil, has done, I shall consider that my labour has not been thrown away.

V P S

கே ந ம் பி வி ரு த் த ம்.

1 மருதமா தியநிலம் வாழு மானி

வெருவருங் குளிரினுன மெயந

தெருமரு பருவத்துஞ் சேருநத

கூரமென வெதுப்பிடுஞ் சுரபெ

(இதன் பொருள்) குளிரகாலம் வந்த
உலகெய்தல என்னும் நாலவகை நில
ஞால உடம்பு நடுகதி வருகுவது இயலபு
ஓம் தன்னை யடைநதவாகளைச் சுரநோ
பாலேநிலம் ஒன்றி உனநி.

நீய முதலான, வெருவரும -
உருவ நெருமரும - உடம்பு நடுகதிதல -
10 வெருவபிடும சுரம, தன்னைச் சுரம (சுர
பம 60 பருசெய்கின்ற பாலேவனு மென

2 தருமமையே வெமமைபாத தரங்கங் ஈளலா
வெரணமணி பரலகளா வுற நெகிழ்ச்சியெ,
திருணமையா மீனிநந சீய மாககளா
வருணமிய உடலென வகன்ற தச்சுரம

(உரு) தன (கடலின்) குளிர்சசியே வெப்பமாகவும், இரத்தி
னங்கன ருக்கைக் கலவையாகவும், அலைகள் கானலாகவும், நெகிழ்ந
சியானத னமை (தரைபோல இறுகிக்) கழிமைமாகவும், மீன கூட்டம்
செய்ய முதலிய மிருகங்களும் வழிப்பறிசெய்வோரும் ஆகிய)
வகைய மீரக்களாகவும் மாறிய கடலபோல விசாலமாக, அந்தப்
பயம் உள்ளது

தன்மை - குளிர்சசி, வெமமை - வெப்பம், தரங்கம் - அலை,
வெரணம் - பிரகாசமுண்ட இரத்தினங்கள், பரல் - பருக்கைக்கல்,
இறுகியதன்மை, மீனையும் - மீன்கூட்டம், மாககள்,
பெரும்பு கும மிருகங்களுக்கும் பொதுப்பெயர், அண்டிய - அடித்த

[கடலும் பாலைநிலமும் மறுதலைப் பொருள்களாயித்
பாகிய பொதுச்சனமைபற்றி ஒன்றோடொன்று உவமிக்கப்
அவவுவன உகியையக குளிர்ச்சி முதலியவை அவைகளு
தலையாகிய வெப்பம் முதலியவைகளாக மாறியதுபோலக்
கண்க]

ங் சங்கீதன கண்ணெனச் சாற்றும் பாணுவைத்
நிங்குட - ப் பாததுளேஞ் செவ்வ முறகணை
யெங்கனுங் கண்டில மென நிபம்புவாக
கிவருள ததுவென விறுத்த தசகரம்

(இ-ள) சிவனுடைய கண்களென்று சொல்லப்பட்ட
திரைப் பாததிருக்கின்றேம், அச்சிவனுடைய சிவக்
கண்ணை மட்டும் எங்கும் பார்க்கவில்லை என்று செ
அந்தக் கண் இங்கே இருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி
வெப்பத்தோடு கூடியதாக) அந்தப் பாலைவனம் இரா!

சாற்றும் சொல்லப்படுகின்ற, பாணு - சூரியன், ,
நிங்கு, செவ்வமுறகணை - சிவந்த அக்கினிக் கண்ணை,
எங்கும், கண்டிலம் - பார்க்கவில்லை, உளது - உள்ளது
தங்கியது

[சிவந்த நிறத்தினாலும் வெப்பத்தினாலும் பாலை
னுடைய செந்தழற் கண்ணை ஒத்ததென்று கூறப்பட்ட
நெருப்பினைத் தக்கி செய்துபாா செய்ததொக்கும் அச
பரப்பு] என்று கவிவகத்துப் பரணியில் வருவதைப் ப

சு பெரியவா கோபத்திற் பிறந் சாபத்தீ
யரிவைபா கற்புத்தீ யனபா துனபுறப்
புரிபிரி வென்னுநதீ பொருமைத் தீயிவை
யொருவழித் தொடுகென யுளதங் பாலைமே

(இ-ள) பெரியோர்கள் கோபகாலத்தில் வெளிப்பட
தீயும் மாதாளுடைய கற்புத்தீயும் அன்பார்களாயினோ
னுடையுடைய அகவைப் பிரிக்கின்ற பிரிவாகிய தீயும்
னத்தீயும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஓர் இடத்திற் கூ
து போலவும் அந்தப் பாலைவனம் உள்ளது

மூலமும் உரையும்

ஹ்யா - ஸதிரீகள், துனபு உற - துனபம் அடைய, ி -
 ஸ்விஞ்ஞவழித்தொககென - ஓர் ஸ்தத்திமீல திரண்டார

நீர்வடவையுண டென நிக த்து

மருமே கணடில ரதனைப போன,

நாநடு நியெனப பாதத பவா

சாவினா துணாயாச கடு க, உக

சமுததிரத்தினமதகியிலே வடவாமுகாகினி து
 சுகினறதென்று சொலவது உண் ளுருவ அாத கி
 தவாகள இலலை அதுபே வமல, மெடா
 தக்க கண்ணிலே கண்டோ உகே, அகளை நலநடுத
 லுலுவாரகன

உரு
 னுல உ
 தும த
 லிலை

நுடவ வ உண்டு - கடல மூத
 - நிலம் - பூமி, மலல்வா - பா
 து, உரைபா - சொல்லுவா

உரு
 உரு

யவவ வடவையே வேலை கிரெ

பவ வெ ப பமடுக குபுதனை வடியு

யுமவெண டோபபகை ப உரு செநதா

வெ தோ வெனவறு மசசு ரதநனை

தி அனறியும் அநத வடவா முகாகினி த

வ கடல முழுவதையும் உண்டு வழி தனவிட்டு

நிலவும் நீரிலலாததாய, கானலாகிய புகையுடன் வெய்யம்
 மூம உளள தாப பரப்பாக ஆகியதோ என்று சொல

நிலவும் அநதப பாலவனம் உள்ளது. ஆகிலே.

பொருந்திய, வடவை - வடவாமுகாகினி, வேலை -

ப ப மடுக்குடி - உண்டு - குடிதது, ஏயும் - பொருந்திய,

கானலாகிய, புகை இயை - புண்க பொருந்திய, வெரு

தன வெப்பமுப சிவநத கிறமும், உளள தரை, ஆயதோ

யதோ என்ற சொல்லுபடி

வவனம், தன்னிடத்துள்ள கானலானது புகையை

நிலம், தனக்கு இயலபாகவள்ள வெப்பம் செநிறம்

இனவகளினாலும், தண்ணீரோடு நீர் இல்லாததாலும் கடலாவ வரையப்படாத வடவா முகாக்கினி போன்றது எனற்படி]

எ தீயதே நிலமாய்பத தீரவ நீருமாட்ச

வாயுவு மாயநிவ னைய கத்தென

மேயுமெப ரொருளகளும் வெமமை யெடக

மேயுபவ குணியினோ வெயய நாளினே

(இ-ள்) இந்தப் பூமியிலே, தீயொன்றுதானே, கடின மண்ணுமே ஆகி, நெகிழ்ச்சியான நீரும் ஆகி, ஆவித் தன்மையுடையவும் ஆகியதென்று சொல்லும்படி (கடடிப்பொருள்கள் நெருள்கள் ஆவிப்பொருள்களான) எல்லாப்பொருள்களுடைய அடையும்படியாகப் பங்குனிமாசம் வர, அந்த மாதத்திலும் அந்நாள்களையுடைய அந்நாட்களிலும் அதிக வெப்பமாக இருந்த ஒரு தினம் தீய

தீரவம் - நெகிழ்ச்சி, ஆயது - ஆகிவது, வையகம் - உயர்ந்ததும் - பொருந்திய, எய்திட - பொருந்த, மேய - உயர்ந்த

[பங்குனிமாதம் போலவே அதற்குப் பிற்புறம் சித்திரை மாதமும் முதலிய சில மாதங்களும் வெப்பமானவைகள் என்றும் “பதநில பத்தில (பத்தாரத்தேதியில்) சிறந்த பெருங்காற்று, பதநில அறையில் அடைபடு” என்ற படிமொழிப்படி வெப்பம் உள்ள மாதங்களில் வழங்கும் காற்றுப் பங்குனி மாதம் இல்லாததால், அந்த மாதங்களிலும் இந்த மாதம் அதிக உருப்பம் உடையது ஆனது பற்றியே, முந்திய காலத்திலுமாயதாயிடுமென்று செய்ய உடனபட்டோ, அது செய்யாவிடில் “பங்குனி மாதத்தில பகலவழிப்போவார துன்பத்தை அடைவேறுக” என்று பிரதிக்கினை செய்யும் வழக்கிருந்தது]

அ கொடியதே ளிடத்துவெங் கொடுக்கும் பாம்பி னிடத்தி

டடுவிடப் பலனும்போ லழலப் கறகனே

கடுமையா வெப்பநி கரித்த நண்பக

லிடைவழிச் செலகுவா ரிருவா போந்தனா

(இ-ள்) தேளினிடத்திலே கொடுக்கும் பாம்பின் ளிடத்தி விஷப்பாலு கொடியவைகளாக இருப்பதுபோல, பகற்சீரால் கொடியதான வெப்பம் மிகுந்த மத்தியான சமயத்திலே இவ் வழிப்போகுகள (மேதக்கறிய கரத்துடு) பேர்வாராயின

கொடுக்கு - கொடுமையான கொடுக்கு, மாட்டு - இடத்
தில் - கொல்லு, அழல் - உடமனம் செய்கின்ற, ஆ -
வற்றை நண்பகல் - நடுபகலில் வழிச்செலகவா - பிரயாணம்
செய்யான, போந்தனா - போனான்

ஆதலும் சென்ற எடையுடையவர்களில், குளிகூலத்திலுள்
உடையவரும் ஒரு பாலவனத்திலே அதனியந்த உஷ்ண
நீரான பருனி மாதத்திலே மறந்த கிணிகளினும் அதிக வெப்ப
மாகிய ஒருதினத்திலே இரண்டு விரயானிகள் சென்றுகொண்ட
வருவது கூறப்பட்டது]

நந்திகதா சிவவழி தாருசெல காலையின
புத்தகதாமபு வெல்லா மொழிந்தனா
புத்தகதா தங்கிடம் பெறுது மோவெனச
புத்தகதா பத்தினா நியங்கு செவ்வியில

(இ) - சிவவழி வழிச்சென்றவர்கள் சந்தித்துச் சிறிது தூரம்
வருவது கள இருவரும் அந்தக் கொடிய பாலவனத்
தொடர்ந்து களெல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேசினார்கள், (அ) -
புத்தகதா தங்கிடம் பெறுது அன்றையம் (அடைந்து) இனிமேல் தங்குதற்
காக இம்மூம் கிடைக்குமோவென்று தியங்கினார்கள். அப
தந்த கியாமையத்திலே

செவ்வழி - சிவவழி - சிறிது தூரம், செலகாலையில - சென்ற
பாடு - புத்தகதா - பேசினார்கள், தங்கிடம் - தங்கும் இடம்,
பெறுவோமோ, சிந்தைத் தாபம் - மனத்துன்பம்,
மாயம்

புத்தகதா நெருப்பெனச் சாற்று மச்சுரத்
தங்கு நீரெனச் செயத்தி நெய்துமோர்
புத்தகதா வனத்தினே வறியன கண்டவோ
புத்தகதா நெருப்பெனக் கெய்த வேகினா

(இ) - வனத்தின மத்தியிலே நெருப்பிருந்தாற்போல இருந்த
து செல்லப்பட்ட சூரத்திலே, நெருப்புமத்தியிலே இருந்தாற்
வற்றைச் சோலையை, தரித்தின புத்தகயலைகண்டது போலக்
டு அதற்குச் சூரும்படி போகவந்தார்கள்

செய்ததின் - தூரத்தின் , எய்தும் - பொருந்தியிருந்த , மரம்
மின்ட - வனம் - மரங்கள் நெருங்கிய சோலை, வழியின் - தந்தியின்,
இருந்தி - பெரும்புதைபல, அயத் - அடைய

கக. தாயிடைப் பரவன்ற றாங்க வேலையோ
விழிச்சும பெய்தலா லெழிலி யேகொலே!
சுரநெடும பகைதெறச் சூழந் திரண்மமோ
ருந்நுறற வோவென வுளதச் சோலையே

(இ ள்) அந்தச்சோலை, (காற்றினால் அலைபோல , வாயும்தின் -
சூழ் இலையினும் நெருங்கித்) தனாமேலே (இருண்டு) புரவியிருத்தலி
னால், அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தானே வென்றும், ஆகாயத்தை
அளாவி இருந்தலினால் மேகத்தானே வென்றும், அந்தச் சமுத்திரமும்
மேகமும் அவைகளுக்கு நெடுங்காலமாகப் பகையாக உள்ள பரவ்
வனத்தை அழிக்க (ததனித்தனியே சாத்தியப்பாடாக்கின்ற, மேல்
வேண்டியது இரண்டும் சோந்தது ஓர் உருவெடுத்தனவோ என்று சொல்
லும்படியாக இருந்தது

சாங்கம் - அலை , வேலை - சமுத்திரம் , இருவ் புறப் - பெரிய
வானம், எய்தலால் - பொருந்துதலினால் , எழிலி ஏ - லால் - மேகந்
தானே, ஓ - சமுத்திரம், சுரநெடுமபகை - சுரமாகிய, நீண்டகாலப்
பகையை, செற - அழிக்க, சூழ்ந்து - ஆலோசித்து, உருநவு உறறம்வா -
உருவப் பொருந்தினவோ

[குளிர்ச்சி இருண்டநிறம் விசாலம் காற்றினால் ஆவலைதல் என்ற
இவைகள் சோலைக்கும் சமுத்திரத்துக்கும் மேகத் துக்கும் உள்ள
பொதுத்தன்மைகள்]

கஉ. விளநுறு புகையுண்டெல வெயய தியுணை

தெளரிய நிலவுண்டேற நிங்க ளுண்டிள

பிள்ளை ளுண்டென்றி பெற்ற தாயுண்ட

துள்ளதா னீருண்டென றுளபுகைகாடு வவா.

(இ ள்) புகையால் நெருப்பும் நிலவால் சந்திரனிடத்திலுள்ளவை
தாயும் அனாதை செயற்படுதலபோல, இந்தச் சோலைகள் இருப்பதோ
(இதன் உள்ளே) நீரும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கோ
அவர்கள் அதனுள்ளே புகுந்துவிட வருவதைச் சொல்வதற்கோ

விளந்து - (தீயிலிருந்து) பிரியும், உண்டேல - உண்டென
 றுல வெயய - வெப்பமான, தெளளிய - தெளிவான, திங்கள் -
 சந்திரன், ஈது உள்தால - இது இருத்தவினா, உள் புகாரா -
 உள்ளே புகுந்து, (விளந்துதல கூறுதல என்னும் அமைபும்)

கந 'கா' திடு வெயினிலாப புராய்க் காவின்
 மாந்தநீ ரளித்திடு மரங்கள் பறபல
 வாரந்திடக கனிதருந தரு வனநுதமெய
 வேயநதிடச சீராய் விருக்க மெண்ணில

(இ-ள் இயல்பாக வெப்பமாக உள்ள வெயில், நிலாவைப்போல
 திருக்கின்ற இந்தச் சோலையிலே, குடிக்க நீர் தருகின்ற (தென்னை
 முதலிட) மாங்கள் அனேகம் உண்ணப் பழங்கள் தருகின்ற மரங்
 கள் அனேகம் உதேத்துக்கொள்ள (மரவுரியாயி) உடைகளைக்
 கொடுக்கும் மரங்களுந் அனேகம்

காந்தி - மூதிராத வெப்பமாக ஏறிகின்ற, நிலாபுர -
 நிலவை ஒத்திருக்கின்ற, கா - சோலை, மாந்த - குடிக்க, அளித்திடு -
 கொடுக்கும், வாரந்திட - உண்ண, கனி - பழம், தரு - மரம், மெய
 வேயநதிட - நடையுடைய மூட - உதேத்துக்கொள்ள, சீராய், மரவுரிக
 குர சிலைக்குடல்பாதுபெயர், ஈ - கொடுக்கின்ற, விருக்கம் என்
 னில் - மரங்கள் எல்லாவினால்தான்.

கசு தீட வெவ வெயினமழை சீகந தாங்குமில்
 யதி வந்தரு பாழிப்பொந தியை தருப்பல
 நோ தினத செறுமர நோவுஞ் சாவுந்தோ
 கால சித தியைத்தருந தருக்கணக்கில

(இ-ள்) அன்றியும் கொடிய வெயில் மழை குளிர இவைகள்
 அணுகாதபடி காத்த வீடுகள் போன்றிருக்கும் பெரும் பொருத்களை
 யுடைய பூதங்கள் அனேகம் (வோ பட்டை இலை பூக்காய் கனி
 (தீயினைவென்றால்) நேரய தீர்க்கும் மரங்களுந் (வந்த நோய்களைத்
 தீர்க்கும்படி வில்லாம்பல வரக்கூடிய) நோவையும் சாவையும்
 தீர்க்கும் யகற்பத்தை அளித்துக் காய்சித்தியை உண்டாக்கும்
 மரங்குந் நேகங்களுள்ளன.

தீய வெவ்வெயில் - கொடிய வெப்பமுள்ள வெயில்,
குளிர், இவ் வயதரு - வீட்டை ஒத்த, பாழிப் பொருது,
மரப்பொருதி, இயை - பொருந்திய, தரு - மர, தெறும்
கும், தீர் - தீராத - நீங்கிய

கரு ஒவ்வொரு கண்ணுக்கேட்டுணை நெயிரத்தூற லீ,
வோண்ணம் விசைகள்கொங் கெய்தி மெய்யுடை பு
மேவிவைம் புலனுக்கும் விருந்து செயதிமே
பூவையே பூவையாப் பெழிவ பனமரம்

(இ-ள்) கண்ணை கண்டும காத்தற கேட்கும் வாயால் உடைய
மூக்கால் மோர்தும் உடலாற பரிசித்தும் அனுபவிக்கும் இன்பங் கா
முறையே கொடுக்க, அழகும் வண்டின இசையும் தேனும் வாசனா
புமெனமையும் பொருந்தி ஐம்புலன்களுக்கும் விருந்து செய்யும்
பூவையே புஷ்பங்களையே) பூவையாக (மல்கையாக)க் கொடுக்கும்
மரங்கள் அநேகங்களுள்ளன.

ஒவ்வொரு - நீங்காமல், உயிர்த்து - மோர்த்து, ஊற - பரிசிடும்
அழகு, வண்டின இசை - வண்டின ஒலி, கா - தேனை, மெய்
வாசனை, வய்தி - பொருந்தி, மெனமை - மிருதுவான த்
மேவி - பொருந்தி

[“கண்ணுக்கேட்டுணை நெயிரத்தூற லீ” என்பதில் பூவையுடைய
கொடி கண்ணுனை உள்” என்ற குறளில் கூறியவற்றிலிருந்து
குறியது ஒன்று நீங்கலாக மற்ற நான்கும் பூவின்கண்ணே இவ்வொரு
இருக்கின்றன பூவில் வண்டின தேனுண்ணுவதது ஒலியிய
பேதி அந்தக் குறையும் நிரம்பிவிடுகின்றது]

கசு. ஒவிய ரெழுதொண வுருவ டோவிய
பாவைகள் பலபல பயக்கும் பனமரம்
பூவிலயர் வருமிறும் பூது கொணடிடத்
தாவறு பலமக்க டருவ பனமரம்

(இ-ள்) சித்திரகாரர்கள் சித்திரித்தற்குரிய வடிவம் உள்ள
பாவைகளை பாவைபோன்ற உருவமுடைய பூக்களாகிய பெண்க
களை தத்தும்(சூரா)மரங்கள் அநேகங்களுள்ளன யாவரும் அநிசயிக
கும்படி பல மக்களை(மாண்ட உருவமுள்ள பழங்களாகிய ஆண்க
களை)தத்தும் (கிணத்த) மரங்கள் அநேகங்களுள்ளன

விவியா - சித்திரமெழுதுவோர், எழுதொண - எழுதமுடியாத, பாகரம் - கொடுக்கும், பூவில - பூமியில, இறுமபுது - ஆசசரியம், உவய - குற்றமற்ற, பலமக்கள எழுபது பழமாயி ஆணமக்கள தன்ம அநேக ஆணமக்கள என்றும் பொருள்பட நிற்கின்றது

தூதர் மலா பெண்போல வடிவமுள்ள தெனப் தணிகைப் புரணம் நாட்டுப்படலம் நுசுவது பாடலில் “தூவலாப்பாவை மெற்றேப்ப” எனபதனாலும் கிலுத்த மரக்காய்க்ககளுடைய வடிவம் உள்ளதெனபது காஞ்சிப்புராணம் நகரேற்றப் பூலம் கருவது பாடலில் “புவி கிலுத்த நெடுநதநத தம்பழம் மாநிடை போன் வுன் வெகுணடு புடைத்து” எனபதனாலும் விளங்கும்]

16 விண்ணுல கெய்திட விருப்பு வீரோலா
மண்ணியெம் வழியும் தடைமி னெனப்போற
கண்ணகிகெட டாதுமீக கதித்த தீருவிம்
பண்ணினதும் விண்ணுற வைத்த வேணிபோ

(இ-ள்.) ‘மேற்கூறிய பேறுகளையெனறி விண்ணுலகை அடைபறவையும் பெற விருமபுவோர்களெல்லாம் எம்மை வழிபுகப் (எம்மேல ஏறிச்சென்று) அந்த மேலுலகத்தைச் சேருங்கள்’ சொல்வனபோலக் கண்ணகிகெட்டாமல் மேலேக்கிக் கதித்த கிளர்ந்த இந்த மரங்கள், மண்ணுலகத்திலிருந்து விண்ணுலகத்துக்கு ஏறிச் செல்ல வைத்த ஏணிகளோ என்று சொல்லும்படி இருக்கின்றன.

எய்திட - சேர, அண்ணி - எம்மைச் சார்ந்து, அடைமீக - சேறுங்கள், எனப்போல - என்று சொல்வனபோல, மீக்கதித்து - மேலே வளர்ந்தோங்கி, தாரு - மரங்கள், மண்ணினது - பூமியிலிருந்து

17 அண்ணாட்ட வுடுத்திட வொதுங்க நோயத்தெறப்
பெண்பொடு பிள்ளைகள் பெறவிண் னெய்திட
வாணடரு வுதுவு வுதவி வேறுண்டோ,
விணடரு விலையொப்ப மேனமை மீமயவோ

(இ-ள்.) இவ்வாறாக, இம்மரங்கள் (கிள-வதுபாடிற்கூறியபடி) தக்கதுகளுக்குக் குடிக்க இளந்தாயி நீருமயசுக்குச் சாப்பிடப்பழங்க

ளாகிய உணவும் மானங்காகக் மரவுரியாகிய உடையுமே, ரண
மேலும் (கச-வது பாடம்கூறியபடி) வெயில மழை, உப
ருக்கு ஒதுங்க மரப்பொந்தாகிய வீரம் வந்தநேயத் தினமன
வருநோய விலக்கக் காயகற்பமும் கொடுக்கின்றன. ரண
(கரு, க்க - ழு பாடம்களியபடி, வணடிசைக்கப்பெட்டதொங்
களையும் இனபூம் துபரகசெய்யும் குணத்தினால் ஸத்துத்தேசத்
புஷ்டங்களும, உவவத்தினால் பெண்பிள்ளைகளையும் சம்பப்ப
ளையும் முறையே ஒத்த குராமரப் பூக்களும் கிலுத்தம் விதைக்க
ஆகி, பெருகி பிள்ளைகளை அளிக்கின்றன, அலலகி, இ
பாடப்பெய) கண்ணுதிகட்டாதபடி அதி உணந்த
சாமேலேறிச செலவீரா விண்ணை அடையவும்
மீறகூறிய உவவிகளிலும் அதிகமாக வேறு உதவி உண
வருகிற உணண உதவாத பொன மலாகளையும் யாவ
லாகத் பொறகணிகளையும் உடைய) கப்பக் தருக்க
சேரடி ஒப்பாகத்தக்க மேனமை பொருந்தியவைகளோ

தெற - செங்க - தீக்க, விண் எய்து - தே
அடைய, ஒண்தரு - அழகிய மரங்கள், உதவுவ - உதவு
தரு கற்பக தருக்கள், இவை ஒப்ப - இவைக
மாக (ததக்க), மேயவோ - பொருந்தியனவோ
சால முடி

[செனையே யன்றித் தாகத்தகு உதவும் வேறிய நிகள)
உண்டு * தண்ணீர்மரம் என்ற ஒருவகை வாழை,
தண்ணீர் சேகரித்து வைத்துப் பிரயாணிகளுக்கு உ
அதனாலு அதற்குப் பிரயாணிமரம் என்றும் போ உண ஒப்பாகத்,
ராசரப பசுமரம் † தென் அமரிகாப்பசுமரம் என்றதோ - டொல
மரங்கள் பசுவின்பாலபோவுபுடேஷக்கமான பாலை உலி, வணம்

கக பைந்தழை கிளைநிழ நகது பட்டபின
வெந்துவெங் குளிரோடு மிருகம் போக்கி
கந்தர மாமுயிர துறந்து மெனபின
விநிதிற குதவுத தீகி யேயக்குமே

* Water-tree or Traveller's-tree

† Cow-tree of Derarara

‡ Cow tree of South America

உஉள) இம்மரங்களின் இலைகளும் கிளைகளும் பசுசையாக
 -ருக்கும்போது நிழல்கொடுத்த உதவுகின்றன, இறந்துபட்ட
 விராகயீளரிக்கும் சருகாகவும் இரவிலுமிருகங்களை வெருட்டி
 மடலு வேலி போலப்போகட்டு எரியவிடும் விறகாகவும் உதவு
 ஆதலால், இம்மரங்கள், சீவந்தராகவிருந்தே னாது பலவகை
 (இரு) உபகாரப்பட்டு இறந்தபோது தமது மூலத்தொடர்பை
 றுண்டெடு வசகிராயுதமாக உதவிய தந்தி மூண்டபா ஒரும
 மத்தியின்பை - பசுசை இலை, துறந்து - நீங்கி, எனப - எலம்ப
 காழ்காரப்பட்ட, கயக்கும் - ஒக்கும்
 உண்டெ முனிவா சரித்திரம் திருவிளையாழ் புராணத்தில் கூறப
 திடை 7]

உருடயிரிலபல பொருளினு முயாநது தமமைப்போ *

யிரனறி யுணாச்சியு முள சரங்கருக
 நயிரெனு முணமுத லளித துவறறினாங்
 யிராநெடு காலமன னுறுவ தாவரம்.

(இரு) புல பூண்டு கொடி செடி மரம் இவைகளை உள்ளிடல்
 கள நான் உயிருடைமையினால் உயிரிலலாத எல்லாப்பொருள்களை
 பரவ, மேன எமயுள்ளவைகளாய், தமமைப்போல் உயிரேயன்றி
 உச்சி வி ஒருங்கே உள்ள நிலப்பெயாநது சரிக்கும் இயல்பை
 மேற்கூறிப்பொதுள் (களாகிய பிராணி) களுக்கு உணவு ருத
 யில் அவ உதவி, அப்பொருள்களைக்காட்டிலும் நீண்டகாலம்
 சாவு பெருமையுடையவைகள்

கள பாதிவலாத, பல - பல, உள - உள்ள, சரங்கள் - பிரா
 னிடாகத்தன - உணவு, முதல - முதலானவைகள், அளித்து -
 சாரந்து உவறறின உணவு - அந்தப்பிராணிகளிலும் அதிகமாக,
 - நிலப்பெற்றிருப்பன

உஉஸததையே ஆகாரமாக உடைய சிங்கம் புலி முதலிய மிரு
 'மமாமஸத்தைததரும் மான முதலிய மிருகங்களிலாமல
 கல கூடாது ஆதலால் மாம்பெய்க்குணகு செய்யுமுயாக
 வாழவுக்குத் தாவரங்களையே மூலாதாரமாகக் கொண்டுள்ள
 (தீவியும் பிராணிகள சுவாசத்தால் வெளியேவிடும் வாயுவில
 ளோடு பிராணிகளுக்கு வேண்டாததாயிருப்பதேயன்றிக் கொடுக்கி

செய்வதுமாகிய கரி அயில் வாயுவைத் தாவரங்கள் கிரகித்து அதை
கலப்புப்பொருளான கரியமிலவாயுவைக் கரிசசத்தது வேறுபாடு
வாயு வேறுபாடு பிரித்துக் கெடுத்தியற்றதாகக்கிக் கரிசசத்தைத் தவிர
யோகித்துக்கொண்டு பிராணவாயுவை வெளியே விட்டுவிட்டு மன
பிராணிகளுக்குப் பிராணதரமான அநதப்பிராணவாயுவே பிராண
வாயுவோடு கலந்து, பிராணிகள் உளவாகுகும் சக்தி கொண்டு
உடம்பினுள்ளே சென்று பிரயோசனப்படுகின்றது எடுத்துக்காட்டு
தில் அநேக ஆயிரவருஷங்களுக்கு முன் சேமஞ் சம்பாதித்து
பிட்டு வந்து வெளியே எடுக்கப்பட்ட சில தானியவிதைகள் விதைக்க
பெற்று முளைத்தன பலவாயிர வருடங்கண்ட மரங்கள் சில நூ
களில் உள்ளன]

உக அன்றியு மெப்பெருஞ் சரழு மாகத்தி
ஒன்னறிய பருமையி னுயரத் தொவவுரு
வினதருச சீரமுறப் பிசைக்கக் கவந்தோ
வெனநெனறவ வனத்தினு னோக ஓற்றன

(இ-ள) மேலும் யானை முதலிய நிலத்தில் வாழும் பூங்காக்கள்
பின்னும் ஆக, திமிங்கிலம் முதலிய நீரிலவாழும் பிராணிகளும், பூங்கா
ஆக, எதப் பெரிய பிராணிகளும் பருமையிற் றுயரத்திற்
ஒப்பாகமாட்டாத மரங்களின் சிறப்புக்கள முற்றச் சொல்ல முடிய
யமோ? முடியாதா என்று சொல்லி (மேற்கூறிய பிராணிகளும்)
அக்ஞைசாலையின் உள்ளே போவாராயினா

ஆகம் - உடல், ஒன்றிய - பொருந்திய ஒவவுரு ஒப்பாதித்,
இனதரு - இனியமரங்கள், சீர - சிறப்பு இசைக்கலாவது தோ - சொல்
லமுடியுமோ, எனநெனற - என்று சொல்லிச் சொல்லி, வனம் -
சோலை

[யானைகளினும் பெரிய காத்திரம் உடைய பிராணிகள் முன்
ஒருகாலத்தில் இந்தப் பூமியில் வாழ்ந்த உண்மை, மனப்பிராணிகளே
கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கிற அநதப் பிராணிகளின் எலுப்புகளினால்
விளங்குகின்றது அப்படிப்பட்ட பிராணிகளும் பெரிய மரங்களோடு
ஒப்பிடத்தக்க பரிமாணம் உடையவைகளால் மிகுந்திருக்கிறது
(சசாதி அடியால்) தூறழ்சு சுற்றிவருள்ள மரமும் உண்டு

உஉ. கடலினுற சூழ்தவிக காசி னிகமனை
புடவியாற சூழ்தவோ புணரி யுண்டெனத
தடவிய வொருபெரு தடாக 'வவனக
திடையுறல கண்டுநீ ரீனி தருந்தினா

(இ-ள்) கடலுமுதல்த இருதப பூமியிலே, பூமிக்குநத கடல ஒன
றுண்டெ னறு சொல்லுமபடி, விசாலமான ஒரு தடாகம், அச்சோலை
மததியில இருக்கக்கண்டு, அநிலே அளகளுதண்ணீர் சூழ்ததாக்கர

காசினி - பூமி, புடவியீ - பூமி, புணரி - சமுத்திரம், உண்டென -
உண்டென்று சொல்லுமபடியாக, தடவிய விசாலமான, வனத
திடை - சோலையின் மதகியில, அருந்தினா - குடிசதாக்கர

உங் தூரினான மலைமொள தோன்றிச் சாகைமற
பாரினுற நிகையையு மளநது பாதலம்
வேரினா ளாநது விவா ளாகநீச
சாரினோடு கொருநது சாரது வைகினா.

(இ-ள்) ஒருமரம், தூர பெரிதாய மலைபோலத தோன்ற, இஃ
கள நான்கு கிக்குக்கையும் அளக்கச் செல்கின்றவை போல நீண்டு
பரவ, வேர்கள பாதாதகை அளப்பனவகளுடைய ஆழமாக உற,
உச்சி விண்ணை அளக்கப் போவது போல உயர்ந்திருக்கி வளர,
மேற்கூறிய தடாகத்தின் நீருக்கே கரையிலே நின்றது அதன் ம
யில அவர்கள் இருந்தார்கள்

சாகை - கிளை, பாரில நால்கிளை - பூமியில நான்கு கிக்கு
கள் பாதலம் - பாத ளம் விண் லானதகை, நீச சாரின
(கடாகத்தின்) நீர்ப்பக்கத்திலே, ஒங்கு - வளர்தோங்குகின்ற,
சாரது - சோந்தது, வைகினா - தங்கினார்கள்

உங் அலைமொறி துளிகளோ டவாறின் றண்மையு
மலாநதுந தாதொடு மணமும் வாரிககொண
லெவுமா ருந்நி டுடலலெப பாதநிக
தொலையியா அபாபா மொறான கூறுவான

(இ-ள்) அததடாகத்தின் அலைகள் எந்த ம சிறிய நீர்தகளிக
ளோடு அநத அலைகளின் குளிக்கையையும், அததடாகத்து மலர்களி

ஐ ள ள மகரநத்பொடியோடு வாசனையையும் வாரிக் கொண்டு உலா
வுகின்ற சூழற்நிலை அவாகள் தேகவெப்பஞ் சீக்கிரமாகத் தீராத
இளைப்பாறிடாகள் இளைப்பாறிய ஊடனே அவர்களுள் ஒருவன்
பின் வருவதைச் சொல்வானாயினான்.

தன்மைக் குளிரசுவ, தாது - மகரநத்பொடி, மாந்தம் -
காற்று, தவிர்த்து - நீங்கி, ஒலை - ஒலலை - சீக்கிரம், ஆயாவிராத்
தழும் - வருதகம் தீராத ஊடனே

‘காற்று’ கண்ணுக்கு விளங்குப நீர்த்தளிரையையும் மகரநத
பொடியையும் வாரிக் கொண்டதுபோலக் கட்டிலாகாத குளிரசு
மையும் வாசனையையும் கொண்டதென்பது கூறப்பட்டது]

‘உரு’ ராகுடன் சதத்தொலிராம னறபலட

சாகுமல வையினுயிர தழைக்க விரிய

மாகரு டனிறைவளியை மாகருநு

சொகந்த துலயமிச சுகந்த மாந்தம்

(இ-ள) இராமனுடைய சேனை இரத்திரசித்த விட்ட நாகபாசத்
தினா கட்டினா மாயுட சமயத்தில் வந்துசேரத் கருடனுடைய
சிறகின் காற்று, அரசச்சேனைபை உயிர்பெற்று எழுமபடி செய்கு
ராமன் சொகந்த - நீக்கிய நுநக்காற்று அபபத்சசெய்க கருடன்
சிறைக் காற்று ஒத்திருக்கின்றது

சாகும லைவை - சாகுத தருணம், மா - பெருமையுடைய
சூழற்வளி - சிறகின்காற்று, நீத்து - நீக்கி, மாந்தம் காற்று

உரு மீண்டெய் படைமலா வேத னம்பினுள்

மாணிட மறித்துயிர மருவ ியிரிய

தேனடியெய் தரியசரு ிவிக காற்றையு

மீண்டோ மிமருத தினிது நேருமே

(இ-ள) இராமன் அரபுடைய பிராணதிரத்தினால் மாண
டபோது (அவ் டுற கொண்கவரப்பட்ட சீஞ்சிய மலை ினின்று
அந்தச்சேனாருட) தரும உயி வருமபடி நீகிய சஞ்சவிக தாற
தைய ஊடு உருவ ியு ஒத்திருக்கின்றது

மீண்டோ - தருமவுய், மலா வேசன - பூவில வழும பரிசு,
மறித்து - தரும, தேனடி - நீடி, எய்தரிய - எய்த அரிய - அடை

வதற்கு அருமையான, சஞ்சிவி- உயிர்தரும் மருத்து, ஈண்டு- இங்கு, உலாம்- உலாவுகின்ற, இமமருத்து - இந்தக்காற்றி, இனிதி - இனிமையான நேரம் - ஒக்கும்

உஎ குசாலனபாடிடவிலை தாளங் சொட்டிட
பின்னிட மிடப்பல மரங்கள் பூங்கையா
மையின்னெண்ணு டாதுசெந் தாது தானமாப
பெயருட் சாலேபோற பிறங்கு மிப்பொழிவ

(இ-ள) குயில்கள் பரிகா போட பாட, அலைகள் ஈளங் தட
சுலாபோல ஒசைசெய்து தாளம்போட, மயலு கூத்தியா போலு கூ -
கூத்துக்காண்போர சந்தோஷித் துக் கைகளில் வெள்ளிக்காசு
பெ நகாசுகளும் வாரிப் பரிசாகச் சொரிந்துபோல, மரங்கள் போத
ளாகிய கைகளால் வெண்ணு தாது செந்நாதுகளை (வெள்ளை) மகரத்தப்
பொழி சிவபடம்சூரதப்பொழியாகிய வெள்ளினையும் பொன்னையு
மொரிய, இந்தச் சோல நடனசாலேபோல விளங்குகின்றது

தையின் - அன்பினால், தாது, பூர்த்தாதுக்கும் பொன் முதலிய
உலோகங்களுக்கும் பொதுப்பெயர், தானமா- தானமாக - சனமான
மாக - பரிசாக, பெய - பெயர் - சொரிய, பிறங்கும் - விளங்கும்

[வெண்டாது, வெண்ணிறமுள்ள பூர்த்தாதுக்கும் வெள்ளிக்கும்
பெ தப்பெயர், செந்தாது, செந்நிறமுள்ள பூர்த்தாதுக்கும் பொன்
னுக்கும் பொதுப்பெயர்]

உஅ பொழிலெனும் பெயரிது பூண்ட காரணம்
பொழிலெனும் பெயருடைய பூமித் தாயரு
பொழிதந்திட கொடுக்கரு பொருள்களியாவுந்தால்
பொழிதந்தெவ வயிருமொற நுவது போலுமே

(இ-ள) மேலே (உஎ-வது பாட்டில்) கூறியபடி இச்சோலை
பொழிலென்று ஒருபெயர் பெற்றதற்குக் காரணம், இச்சோலையைப்
போலவே பொழில் என்னும் பெயருடைய பூமியாகிய தாய் தன்
மெற்ற சகல ஜீவகோடிகளுக்கும் உயிர் வாழத்தற்கு உதவியாகக்
கொடுக்கும் எல்லாப் பொருள்களையும் 'இச்சோலை' (கரு-உ-பாட்டுக்
கூற கூறிச்சபடி) தானும் கொடுத்தது எவ்வயிராகியும் காப்பாற்றி
வது போலும்

‘பொழில், சோலைக்கும் பூமிக்கும் பொதுப்பெயர், பெயருடை-
பெயரை ஆடைய, பூமித்தாய - பூமியாகியதாய், பெயி தந
திடமி-பொழிந்து, பெயித்தந-கொடுத்தது,

‘உக. கண்ணுறக குளிராதது கண்மெய் தொடடித
தண்ணுறக துண்குளிராததுசெந தாலலை
பண்ணெலி செவியைத்தண படுத்த தெண்ணிட
பெண்ணமுடி குளிராவித்த சந்த வாவியே

‘இஃ, இந்தத் தடாகத்தைப் பார்த்து மாதிரித்திடு கண்க
ளிராதது, தொடவே உடம்புமுழுதும் குளிராதது, குடிக்க நாக
குளிராதது, அலைசெய்யும் ஓசையால் காது குளிராதது, நீனைக்க
நெஞ்சமும் குளிராதது

மெய - தேகம், தண உறறது - குளிர்ச்சி அடைந்தது, உண -
உண்ண, தணபடுத்தது - குளிர்ச்சி ஆடையச் செய்தது, தால்-தாலு
(வின விகாரம்) நா, ஆவி - சடாகம்

120 மேவுறு பொருள்களெவ் வெவைபும் வேவுறீஇ
வீவுறச் செய்யுமிவ் வெருசு ரத்திடைச
சாவுறு கமககுயி தருவ துனனியோ
வெகுவியன றறைந்தன நிதனை யானறவா

‘(இ-ள) தனனிடத்திலே வந்த சோந்த எல்லாப் பொருள
களையும் வெந்த நாசமடையச் செய்கின்ற இந்தக்கொடிய சுரத்
திலே சாக இருந்த நமது உயிரை இது காக்கப்போகிறதென்று
தெரிந்தோ, இதனை வுவி என்று மேலோர் கூறினா

வேவுறீஇ - வேவுறற - வெந்தது, வீவு - சாவு - அழிவு, உன
னியோ - எண்ணியோ, ஆவி, தடாகத்துக்கும் உயிருக்கும் பொதுப்-
பெயர், ஆனறவா - சுற்றப்பெரியோர்

‘உக மந்தியி லைசவினறி வணக ரைக்கயற
றதலை புரட்டுமீத தடமொர் சற்றறமே
யித்தசுரு சலமின்றிச் செகத்தை யாணா ருண
மெயத்தவச சனகரு தியரை வீழுமே,

(இ-ள்) சமுத்திரத்தினுள்ளே, கரையினின்றும் தூரமாகச் செல்லச் செல்ல, அலைகுறைந்து நெடுநூரஞ் சென்றபின், அலைச் சிறிதாயினும் இல்லாதிருக்கும் அதன்போல, விசாலமாகிய இகத்தடாகமும் மத்தியில் அக்ஷரவிலலாமல கரை அருகே அலை வீசாநின்றது, அதனால், அக்க கரணங்கள முற்றந் தொழிலற்று மனம் ஒங்கிருக்க பற்க கரணங்களாகிய வாகுரு நோக்கு முசலியவைகளால் சங்க இராச காரியங்களையும் நடத்தி உலகத்தை ஆண்ட கனகிராஜன் முதலிய யோகி சுவரரை இந்தத் தடாகம் ஒத்திருக்கின்றது

வணக்காக்கு அமல-வளப்பமுள்ள கரை அருகே, தத்த அலை-தத்தினிற் அலைகளை, தடம் - தடாகம், ஓர் /சற்று - ஒரு சற்றை - ஒரு சிறிது, சித்த சஞ்சலம் - சித்தத்தின் அசைவு, இன்றி - இல்லாமல, செகம் - பூமி, வீழும்- ஓங்கும்

ந.உ இதத்தத் தமமனா யிலைவிண் ணேபத்தது

மத்தியிற் சங்கிள் மதியை நோந்தது

நத்திணை முடடையோ நருமுக தோவென

மொயத்தநாத துளியுடு முழுது மொத்தவே

(இ-ள்) இந்தத் தடாகத்திலே அதோ தோன்றுகின்ற தாமரை இலை (இருண்ட நிறமும் வட்டவடிவமும் உள்ளது கருப்பதினால்) வானத்தை ஒத்திருக்கின்றது, அந்த இலையின் மத்தியிலிருக்கும் சங்கு (நிறத்தினாலும் வடிவத்தினாலும்) இவ்வு சந்திரனை ஒத்திருக்கின்றது, அந்தச் சங்கின் முடடைகளோ அல்லது அசை முசலங்களோ என்று சொல்லும்படி அந்த இலையில் நெருங்கியுள்ள நீர்த்துளிகள் நகத்திரங்களை ஒத்திருக்கின்றன

தடம் - தடாகம், அமமனா இலை- அந்தத் தாமரை இலை, வயத்தது - ஒத்தது, மதி - சந்திரன், நோந்தது - ஒத்தது, மத்தின் - சங்கினுடைய, ஒண்முடடை - பிரகாசமான முடடை, நரும - ஒளிவிடும், மொயத்த - நெருங்கியு, உடு - நகத்திரம், முழுதும் - பூரணமாக.

ந.ந. சுற்றுமவென சுரமுறு சோலை சூழ்தடம்

வெற்றிநு விசுமபிடை மேக மதயி

ஐயுறொளிர் மதியனை பொகரும் பாசிபின்

சுண்ணாம்பு மதியுறு களங்க மாறுமே

(இ-ள) பாலைவனத்தினாலே குழப்பப்பட சோலைமீன் மத்தியிலே இருக்கிற நெருக்கத்தடாகம், எப்பக்கங்களிலும் வெறு விசம்பு ஈழ அவ விசம்பின் கீழிலே உள்ள மீன்கத்தின நடுவில் விளங்கும் ச த்ரணை ஒத்திருக்கின்ற இ அததடாகத்திலுள்ள பாசித்திரா, அசா திரனிடம் துள்ளுகளங்கத்திறை ஒத்திருக்கின்றது

சுறம - குழவு, வெஞ்சுறம் - உடமீனமான பாலைவனம், தம்ம - தடாகம், வெறுஇரு விசம்பு இடை - வெறுமைமான பெரிய பாசிகத்தின் மத்தியில் உள்ள, ஒளிர - பிரகாசிக்கின்ற மதி - சந்திரன், திறை திரள், மானம் - ஓசும்

ஈசு. விண்ணமும் விண்ணிடை மேவும் யாவுந்தன

கண்ணுற விளங்குதன கண்ண தொன்றுபவிரா

விண்ணிடா நலத்தறித தடத்து நன்கொளிரா

தண்ணுமயி விண்ணிறத தழுகை மெனசொல்லென

(இ-ள) இததடாகம், வானமும் வானத்தில் உள்ள ரூபினை சந்திரன் முதலிய சகல பொருள்களும் தன்னிடத்திலே (பிரதி பம்பங்க ளாக்) விளங்கப்பெற்றிருக்கின்றது வானத்திலோ, இததடாகமாவது இசுனியுள்ள பொருள்கள் யாதாயினு மொன்றாவது காணப்பட வில்லை ஒப்படிக்காட்ட மெனையுடைய இத்த தடாகத்திலே விளங்குகிற அந்த வானத்தின் நீலநிறத்தின் அழகை யான என உடனடி சொல்லுவேன,

விண்ணம் - வானம், தனகண்ணது - தன்னிடத்தில் உள்ளது, விண் நீண்ணிடா - வானத்தில் இல்லாத, நலத்த-சிறப்பையுடைய, நன்கொளிராது - நன்றாக விளங்கி, செல்லுகை - சொல்லுவேன

ஈடு ஆழிபு மாழியி லமரு மாயனும்

பாழிய வாழியுட பறம்பு மத்தனைச

சூழுக கடைநதநாட டோன்று மாலமும்

விழுமா லீங்கொளிர விண்ணின் வண்ணமே

(இ-ள) ஆழத்திறத்தின் நிறத்தையும், அதிலே (துயில்கொண்டு) தங்கும் கிருமாலின் நிறத்தையும், அதில்(அமிரதம் பெறும்பொருட்டு) அததிருமால் தலைவனாகத்தேவரும் அசுரரும்) மந்திரமலையை மத்தாகக்

அமமலை சுழறுமபடி கடைநத காலத்திலே (அவமிராதம் உண்டாகு முன) மேலேபட்ட வித்தகின் நிறத்தையும் இததடாகத்தில விளங்கும் ஆகமீத்தின் நிறம் ஒக்கும்

ஆழி - சமுச்சுரம், மாயன - வித்தணு, பாகிய - விசாலம் உள்ள பிறமபி - மலை, ஆலம் - விஷம், வீழும் - ஓங்கும், சங்கு - இவர்க - இத்தடாகத்திலே,

[வான - நிறத்தகருக கடலை உவழித்த விடத்து அதனோடு சம்பந்தம் உள்ள திருமலை உவமானமாகியதேயன்றி, அக்கடல் கருமலை என இந்நெய்ருடனும் சம்பந்தப்பட்ட விஷகந்தையும் உபபாக்ககொண்டது கூறப்பட்டது]

கூக. அந்நிபு மனைபவிண னாதது வண்ணஞ்சீர
சூனநகர யாவும்ற சுடரு நீலமுங்
கனநகரி லேயினா கண்கள் போன்ற கூர்
மனறலகெடு னெய்தலு மாறு மனறல்வ.

(இ-ள) மேலும் அந்த வானத்தின் நிறம், காயாமலா நீலமணி நீலபு இருவைகளின் நிறத்தையும் மேலும்

அநைய - அப்படிப்பட்ட, விண்ணத்து - வானத்தினுடைய, கன்று - நெருங்கிய, மறசுடரும் - மன (- மிதவும்) சுடரும் (- ஒளி செய்கின்ற), நீலம் - நீலத்தின்ம, கன்று - வநையல் - அணி - அணித், கையினா - கையை உடைய மாதருடைய, கூர் - மிருக - மனறல் கொள் - வசனை கொண்ட, நெய்தல் - நீலமலா, மாறும் - ஒக்கும், மன்ற - நிச்சயமாக, ஏ - அசை

கூக இன்னமவிண னிறத்தனை யேயப்ப யாவென்ற
கனலிமா மருஞைபின் காமா கண்டமு
மன்னதன் பகையென வறையப் பெற்றியூர்
மன்னனநகரண கோமபியி னீலமேனியும்.

(இ-ள) இன்னமும் அவவிண்ணின் நிறத்தை ஒக்கும் பெருநள கள யாவை யென்றால் அவை வருமாறு - மயிலின் கழுத்தும் மயி விகுப் பகையென்று சொல்லப்பெற்றதும் நான் நேற்றிக் கண்ட தும் ஆகிய கோமபியினது நீல நிறம் படைத்த உடம்பும்

யப்ப - ஒப்பவைகள், யா - யாவை, கன்னி - இளமையு
டைய மா - பெருமையுடைய, மஞ்ஞை - மயில, காமா - அழ
கிய, கீனடம் - கழுத்து, அன்னதன் - அமமயிலினுடைய,
அறைய - செல்ல, சென்னல் - நெற்று, காண - கண்ட, கோமபி
யின் - கோமபியனற செந்நுண்ணுடைய, மேனி - உடம்பு

நடர் என்றவே னுபமங்க ளெடுத திடமபிடு

முனறாகந் தடுத்தவன மொழிவன கோமபிநே

ரஹுமற நிபாவுநிரப பரகு மன்னத

னின்றனி நிறமபசசை பென்று தோதியால

(இங்) என்று சொல்லி முதற பிரயாணி வேறேயும் உவமானப்
பொருள்கள் கூறத் தொடங்குகையில் இரண்டாம் பிரயாணி இடை
யேயுத்தது பின்வருவதன்ச சொல்லா முயினுன - கோமபி ஒப்
பாகாது, 10 கூறிய மற்றெல்லாப் பொருள்களும் ஓகும், கோமபி
யின் நிறம் பசசை, அதனைத் தெரிந்தகொளையாக

உவம்ம - உவமானப்பொருள் - ஒப்ப னப்பொருள், இயம்பிடும
முன - சொல்லுமுனளுக, தகைந்து - தடுத்த, அடுத்தவன் -
அடுத்த பிரயாணி, மொழிவன - சொல்லுநான், கோ அன்று -
ஒப்பு அல்ல, மற்று யாவும் - மற்ற எவையும், அன்னதன் - அப்
படிப்பட்டதனுடைய - அந்தக் கோமபியினுடைய, இன் - இனி, ,
தனி - ஒப்பற்ற தோதி தோவாய, ஆவ அசை

[கோமபியின் நிறம் நீலம் என்று முதறபிரயாணி கூறியதனை
இரண்டாம் பிரயாணி மறுத்துத் தான் பசசை என்றற்றகுத் தக்க
நியாயம் சொல்லப்படுகது, தான் அந்தச் செந்நுவை நன்கூறத்
தெரிந்திருப்பதை நிரூபித்தற்கு அந்தச் செந்நுவின் வடிவ வரு
ணனையையும் தான் அதைப் பாகாத இடத்தையும் காலத்தையும்
பின்வருமாறு விவரித்துக் கூறுகின்றான்]

நக அதனின் மறபுகு மான செந்நுவிம்

மதிகநா வழங்குறும் வைய சதநீழ்

சிதலைதின பலவியி னெடிப தேசமும

விதாபணி நாவுபீற றலையு மேயது

(இங்) சூரிய சந்திரா வழங்கப்பெற்ற இந்தப் பூமண்டலத்திலே
அந்தக் கோமபியிலும் ஆசனியமான செந்நு கிடையாது டலலியி

னது நீண்ட தேகம்போன்ற தேகமும் பாம்பின் நாககுப்போலப்
பிளவுபட்ட நாவும் மீனுடைய தலைபோன்ற தலையும் அதற்குண்டு

மதுகா - சந்திரன் சூரியன் வைபகம் பூமி, இஃ - இலலை,
சிதலை - கையாள், தின - தினலும், விதா - (கனமடா அஞ்சி)
நடுங்குகின்ற, பீணி - பாம்பு, மேயது - பொருந்தியது

சு0 அதனபத முககவ ராக முவிர

றதைவினறி யுள துவால சால நண்டது

கதிமந்த மேயுடற கநாபபைங கேழினுக்

கெதிரகண்டா ரிலலையிம மணணி நெங்குழிம

(இ-ள) அநதக்கோடியின் பாசங்கள் ஓவ்வொன்றும் மூன்று
பிரிவுகள் உள்ளவைகளாய் நெருங்காத மூன்று வீரர்களை உடம
யலவால் மிகவும் நீளமானது, கதி மந்தத்தியே, அதன் உடம்பின்
பச்சை நிறத்ததுக்குச் சமானத்தைக் கண்டவர்கள் இந்தப் பூமியிலே
எங்கும் இல்லை

பதம் - மாதம், முககவா - மூன்றுபிரிவு, முவிரல - மூன்று
விரல்கள், தகை - இனறி - நெருக்கம் இல்லாமல், சால - மிக, கதி-
நடை, உடற கநாப பைங்கேழினுக்கு - உடலின் பிரகாசமான
பச்சை நிறத்ததுக்கு, எதிர - எதிரானபொருள்

சுக வாயுவையுண்டது வாயங் காப்பொடு

தூயவெய யவனிளரு ஈடறிற ரோயநதிடு

நேயமொ டுடலைந்ட டிககி டககோ

மேயதின தூதயததென விழியி னோக்கினேன.

(இ-ள) அது, இன்று உதயத்தில காற்றைக் குடித்துக்
கொண்டு, வாய்கிறந்த வண்ணமாக உதய காலத்தாக சூரியனுடைய
கிரணங்கள் தனமேலே பட விரும்பி, உடம்பை நீட்டிக் கிடத்திக்
கொண்டு படுத்திருந்தது. என கண்ணாலே பாராதேன

வாயுவை - உணவி அது - அது காற்றைக் குடித்து அங்குப்படி-
திறப்பு, தூய - பரிசுத்தமான, வெயயவன-சூரியன் இளஞ்சுடா
இளவெயில் தோயநதிடு - படிநதிடும், நேயம் - விருப்பம், மேயது -
மேவியது, விழி கண்

“முதற பிரயாணி “நேற்றுப பாரததேன” என்று சொல்லியதை மனதில் வைத்து இரண்டாம் பிரயாணி “இன்று உதயத்தில பாரததேன” என்றன; முன் இவாகன, நடுபக்கவில் வழி-நதராக ளென்றதனால் இப்போது பிறபகல என்பது விளங்கு”]

சஉ. எனவிலு முன்னவன யானு முன்னைப்பா
வனனைதக கணடுளே நதனவண ணமமுனடு
சொன்ன நீ கமேயிது துணிபொர சோலையின
மன்னுநீ நில்னது வைக நோக்கினேன

(இ-ள்) என்று இரண்டாம் பிரயாணி சொன்ன உடனே முதற பிரயாணி கூறுகின்றன - நானும் உன்னைப்போலவே நேற்றுப பாரததேனாகிறேன் நான் முந்திச் சொல்லியபடி அதன் நிற்றம் நீலந்தான் இது நிச்சயம் அது ஒரு சோலையின் நிழலிலே இருந்தபோது பாரததேன

என்னலும் - என்று சொன்ன உடனே, அன்னதை - அதை, கணடுளேன - பாரததிருக்கிறேன், வண்ணம் - நிற்றம், நீழல - நிழல், வைக - தங்க

“சூந் எனறலும் பின்னவன பரசை யேயென
நன்றுபத சையோவென நகைத்து முன்னவன
கன்னினை மென்னைநீ யிரண்டு கணகளு
மின்றிய குருடனென நெண்ணை கொல்லென்றன

(இ-ள்) என்று முதற பிரயாணி சொன்னவுடனே இரண்டாம் பிரயாணி, அதன் நிற்றம் பசைசகான் என்று வற்புறுக்கிக்கூற, முந்தியவன், நல்லது பசையோ என்று கோபச சிரிப்பாகச் சிரித்து, என்னை இரண்டு கண்களும் இல்லாத குருடன் என்று நினைத்தாயோ என்று கோபமாகக் கேட்டான்

என்றலும் - என்று சொன்ன உடனே, பின்னவன் - இரண்டாம் பிரயாணி, நகைத்து - சிரித்து, முன்னவன் - முதறபிரயாணி, கன்னினை கோபித்தான், இன்றிய - இல்லாத, எண்ணிக்கொல - எண்ணினையோ

சச இப்படி யேயுன் துணடு கணகளு
மெப்பொழுது துணடு விடுமென முல்லை

யப்பிர'யோசன மாகு மாகவே

சேப்பிய படியிழை தவைக டிண்ணமே

(இ-ஊ) உன்னுடைய கண்களிரண்டு எப்போது இவ்வாறு
ருகவே உதவி ஆனால், அவைகள் நாயாசனம் இவ்வாறு தவைகளாம்
பிரயோசன மில்லாதவைகளாகவே, நீ செல்லியபடியே இழக்கப்
பட்டவைகள் எனபது நிச்சயம்

அப்பிரயோசனம் ஆகும் பிரயோசனம் இல்லாதவைகளாகுது,
சேர் சொல்லிய, இழந்தவைகள் - இழக்கப்பட்டவைகள்,
பண்ணி - நிச்சயம்

சுரு என்றுபின் எவனிசைத தானிவ வாநபா
கனநினா கலாயுததனா கலக மிருபிட
வனறுசொற்போகைப்போ ராகு செவவிநீ
செனநனை வேறொப திகனதே உதரோ

(இ-ள) என்று பிரதியவன் மறுமொழிகு நினை இவ்வாறு
இருவரும் சிவந்தகாண்டு கலக்குசெயதாகும், அந்தக் கலைய
மிதநது வாயச்சண்டை கைச்சண்டையாகப் பொருளு சமயத்தில
மூன்றாம் பிரயாணி யொருவன் அந்தச் சோலைமீழியே போனான்

இசைத்தான் - சொன்னான், கனநினா கலாயுததனா - கொடுத்த
கலக கலக்கு செயதாகள், அன்று - அப்பொழுது, உதரிகை
யாணி, அகதேதது - அவவிடத்தில் - அந்தச் சோலையில்
அசை

[அன்று என்பதற்கு அந்தத்தினம் எனபது சாதாரணமான
பொருள் ஆயினும் சீவகநீதாமரை கனகமாலையாரிலம்பகம் ஹ
திரமுன்று என்ற பாடமுன் உடையிலும் இலகநயையாரிலம்பகம்
'எய்தது நீ' என்ற பாடமுன் உடையிலும் அன்று என்பதற்கு அப்ப
பொழுது என்று பெருந் எழுதியிருப்பது காண்க]

சுசு அனையனைத் தமமரு நழை, நிருபின்
நிலைபது நீஉமோ பபை பெய்காலோ
பனநிநீ யநிதியே வெனநிபபுன நவாநீ
சொன்னிரு நிறமுமன நுணமை சொல்லுகேள்

(இ-ள்) அவர்கள், அவனை அழைத்துத் தம்பக்கத்திலே இரகும் 'டி' செய்து, எங்கள் கலகத்துக்குக் காரணமாகிய இந்தச் செந்வின நீம நீலமோ பசுசையோ உனக்குத் தெரியுமானால் சொல்லென்று கேட்டே; அவன், நீங்கள் சொல்லிய இரண்டு நிறமும்தான் உண்மையாக சொல்லுவேன், கேளுங்கள்

அனையனை - அவனை, இனையது - இந்தக் கோமரி, பனுதி - பன்னுதி - சொல்வாயாக, அறிதியேல் - அறிவாயானால், சொன்னான், சொல்லுகேன் - சொல்லுவேன்

எ. இதற்குச் செத்துவை நேற்றி ராவிடை

நெய்ததனி விளக்கொளி நேரி னேகுகினை

மொயத்தகரா நிறத்ததென மொழிநம் பீரென்ற

கைத்தலத் துளத்து காட்டு கேன்னெனான்.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட செத்துவை நேற்று இராதிரி விளக்கெழிரி போத்தென அதன் நிறம் கறப்பு என எாத்தையை நீங்கள் நம்பவில்லையானால், அது என் கைவசம் இருக்கிறது, காட்டுவேன் என்று சொன்னான்

இதற்கு - இதன்மையுடைய இரா இடை - இராதிரியிலே நெய்ததனிவிளக்கு - நெய்விட்டெரித்த ஒரு விளக்கு, மொயத்த - நெருங்கிய, கரா - கறப்பு, நிறத்த - நிறத்தை உடையது, என் மொழி, என் வாத்தையை நம்பா எனில் - நீங்கள் நம்பவில்லையானால், கைத்தலத்து - கையினிடத்தில், காட்டுகேன் - காட்டுவேன்

சஅ - காட்டுக நீலமன நேடு என அண்ணனைக்

தோட்டொழித் தடுகெலென ஞெருவன சொறந

டைபு பசுசையன நெனரி ஞென

விட்டுவ லென்றன வேனெரு நுத்தன

(இ-ள்) என்று சொன்ன உடனே, அதன் நிறம் நீலமாக இரவிட்டால் என்கண்களைத் திறத்ததுத் தொலைத்து விடுவேனென்று முதற்பிரயாணி சொன்னான், பசுசையாக இராவிட்டால் என் உயிர்ப்பான மாயத்து விடுவேனென்று இரண்டாம் பிரயாணி கூறினான்

காடகை காடவொயாக, நீலம் அனறேல - நீலம் அலலாமற
பொனா னோடகி - துனதது, ஒழித்திவெல - தொலததுவிடு
வேன இசாறநன்ன - சொன்னா, நாடமுய - (நாண்டசாலவி)
ஸதாபித்தி வீடவெல - மாயததககெளவேன

சுரு இன்னணஞ் சபதமற நீருவ ருஞ்செய்
வநநிப னீயமெல லாம கனநி
முன்னுயப்பே னதனைநீ முறையி னோக்கிய
பின்னது கரிதென்ப பேக விரனறேல

புற னுணாவ லதையிஃ துணமை யெனறவா
கணனொநா விடுககவே காம ருபியும
வெண்ணிற மொடுமுற வெயாதது மூவருந்
துண்ணுறநா தெளிதிது சொல்லி னாரேந்

(இள) இவ்வாறாக, அவ்விருவரும் பிரதிக்கினைசெய்ய, முன
றும் பிரபாணி, உருகை சந்தேகமெல்லாம் நீங்கி விடுமபடி அர்த்த
பிராணியை உருகை எதிரே விடுவேன, அதை நீங்கள் பார்த்த பின்
நீங்களே அது கருமையானதென்று சொல்வீர்கள், நீங்கள் அவ
வாறு சொல்லாவிட்டால், நான் அதை உண்டு விடுகிறேன் எனது
சொல்லி அதை அவர்கள் கண்முன்னே விட்டான் விடவே அது
வெண்ணிறத்தோடு வெளிப்பட்டது அதுகூட மூவரும் திகை
கிடடார்கள் கலகம் தெளிந்தபின் அவர்கள் இருவரையும்
சொன்னார்கள்

இன்னணம் - இப்படி, செய - செய்ய, அநநியன் - முன்னும்
பிரபாணி, ஐயம் எல்லாம் - சந்தேகம் முழுவதும், அகநிதி -
நீங்க, முன உயப்பேன் - எதிரே விடுவேன, முறையின் - ஒழுங்கு
காக, கரிது கரியது, அனறேல - அல்லவென்றால், உண்ணுவல் -
உண்பேன், காமருபி - கோம்பி, வெண்ணிறம் - வெள்ளை நிறம்,
வெயாதது - (பயத்தினால்) வோதது, துண்ணுறநா - ப்யம் அடைந்
தார்கள்

[பலசமயத்தின் பலநிறங்காடும் கோம்பிக்குப் பச்சேந்தி
யென்பது சாதாரணமான பெயர் இந்நூலில் கோம்பியின் பல
நிறங்கள் எடுத்துக் கூறப்படுவதனாலும், பச்சாநதயென்பது பச்
சைநிறமுள்ள ஒருகியென்று ஒரு நிறத்தையே குறிப்பதனாலும்,

இநதால் 'பச்சோந்தி விருத்தம்' என்று பெயாபெற்றமல 'கோம்பி விருத்தம்' என்னு அபிதானம பெற்றது]

ருக மன்னுமெப பொருளெவா வாயிற கேட்பினு
மனன தன மெய்பபொரு ளறிதன மொப்பறி
வென்னுமவள ளுவாமொழி யெண்ணி நோக்கிடா
நின்னனமல கிககல கஞ்செய திட்டனம

(இ-ள்) "எப்பொருள் யாயாவாயககேட்பினும் அப்பொருள்-
மெய்பபொருள் காண்ப தற்கு" என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கி, ததை
எண்ணிப் பாராததனால், துன்பு மிகுந்த இநதக கலகத்தை நாம் செய்ய
யுமபடி நோந்தது

மெய்யினும் - கேட்டாலும், அனந்தன் - அதனுடைய, இன்
னல் - துன்பம், மலகு - பெருகிய

ருக நிலைகண்டா மீனென்று சாற்ற வால்கண்டா
நிலைகண்ட தரவமே யென விரணிநீமா
யலதுமா மலங்குநே ராகு மினனத
நிலைமுழு தறிந்திலே நிகழத்தி னேயபல்

(இ-ள்) தலையைப் பாராததவாக மீனென்று சொல்ல, வாடிப்
பாராததவாக நோத்தது மீன் அன்று, பாம்பே என்று சொல்ல, மீன்
தலையுடையமையால் மீனும் பாம்பின் வாலுடையமையால் பாம்பும்
ஆக இரண்டுமாகி, முழுவதும் பாம்பாகவாவது மீனாகவாவது இல்
'ததனால் இரண்டுமே அல்லாததும் ஆகும் மலங்கு என்ற செந்த நவ,
மயக்கஞ் செய்புந் தன்மையில், இநதக கோம்பி டுக்கும் இதன நிலை
மைப்ப பூரணமாக அறியாமல் புலவற்றைப் பேசினோம்

சாற்ற - சொல்ல, இலை - இல்லை, அவம் - பாம்பு, என் -
என்ன - என்றுசொல்ல, மலங்கு - மீனதலைபோலும் தலையும் பாம்பு
வாலபோலும் வாலும் உடைய ரீவாழும் ரீசந்த, நோ ஆகும் -
ஒப்பாகும், இன்னதன் - இநதக கோம்பியினுடைய, உணரநிலைம-
அறிந்தோம் இல்லை, நிகழத்தினேம் பல - புலவற்றைப் பேசினோம்

ருக ஒருமுக மேப்பாதிசு குறறு நோக்கி
இன்னகின் செகாக்கிசை யெய்கிக் கண்ணிறிற்

சாயின் தாகசசித திரததிற காணுருப

பாரும்தன புதுமையா புகல வலலரே

(௪) ஒரு முகமே ஒரு புகக்கதிலிருந்து பாததால் ஒருதின
புகமே கவம அபபக்கத்துக்கு விடுபக்கத்திலிருந்து பாததால்
புகமே சாயின் முகமாகவும் தோனறமடடி சித்திரத்திலே முதப்பட்டுள்ள
புகமே இது ஒரும இசன புதுமையைச் சொல்ல வலவாகன
பாரிருக்கிறார்கள்

ஒருதின - ஒருதின, கோக்கிடிஸ் - பாததால், ஒருதினது -
ஒருதினுடைய முகம், எய்தி - அடைந்த, கண்ணுறில் பாததால்,
கரியினது - யானையினுடைய முகம் காண உரு - காண்ப்படுகின்ற
உருவம், பொரும - புகம், புகல - சொல்ல, வலலா - வலவா

[ஒரும எனபதன்முன் “மயக்கஞ் செய்யுந் தளமையல்”
இதற்கு நமதயி பாட்டின் உரையில வருவித்ததுபோலவே
இதர்ப பாட்டுமையிலும் இனிவரும் புக முத்தல நுக-இறுதியாக
உள்ள பாட்டுக்களின் உரையிலும் வருவித்துக்கொள்க]

புக சிலமார பசியமெயச சிலையி ராமனுந்

கோலமார காவணங் கொண்ட கண்ணனும்

பாலவா நிறத்தலா யுதனும் பாரிலா

நீலமாற கடவுளை நிகர் மினனதே

(இ-ள) பசை நிறமுடைய இராமனும், கரிய நிறமுடைய
கிருஷ்ணனும், வெண்ணிறமுடைய பலபதகிர ராமனும் ஆகப் பூமி
யில் அவதாரம் செய்த நீலநிறமுடைய திருமாலையும் இது ஒரும

சிலம் நல்லெழுந்தம், ஆ-நிறைந்த, பசிய-பசைநிறம் உள்ள,
மெய - தேகத்தை உடைய, சிலை - விலை உடைய, கோலம் ஆ-
அழகு நிறைந்த, காவணம் - கறுத்த நிறம், கண்ணன் - கிருஷ்
ணன், பால அவரம் நிறத்த - பாலம் அவரம் (3 விரும்பும்) நிறத்
தையுடைய - டாலினும் மிகக் வெண்மையான நிறத்தை உடைய,
அலாயுதனும் - அலத்தை (- கலப்பையை) ஆயுதமாக உடைய பல
பதகிர ராமனும் (ஆக), பாரில ஆம் - பூமியில் ஆகிய (- அவதரித்த),
நீலமாறகடவுள் - நீல நிறமுள்ள விஷ்ணு

கிருஷ்ணனார கவிநதி படல் மாதியிற

சேருநீ ராவியாயத் திரிந்து மேகமாய

மாரியா யாலியாய மறறும் பலனுரு

உவாருமா லதனையு மன்ன தினைதே

(இ-ள்) கடல ஆறு குளம் முதலியவைகளிலுள்ளன, குளம் வெப்பத்தால் நீர்வாயாகிப் பின்பு மீள்கமாகி மேகத்திற்ருந்து மழையாகவும் ஆலாங்கடடியாகவும் விழுந்து இவைகளையெனப் பூமிபுள் முதலிய வேறு பல உருவங்களாகவும் மாறுகின்றது அப்படிப்பட்டனையும் இது ஒக்கும்

பாரில் ஆகவி - பூமிமீலே உள்ள கடல், பட்டம் - குளம், ஆள் - ஆலாங்கடடி, (ஆலாங்கடடி விழுதலைக் கலமழைப்பெய்கிற தென்று சொல்வதுண்டு) ஆரும் - பொருந்தும், ஆல் - அசை, அன்னது - ஒத்தது, இன்னது - இது

ருசு. தோடுறு முட்டையாத தோன்றிப் பினவழ

கீடமாய வளநதுமுன கெழீஇய உண்டோ

கூடுசெய துறைநதுநீங் குபு பறாதுலாரு

சேடுடைப படபுபுச சிமையும்டோறுமே

(இ-ள்) படபுபுசசி, முதலில் முட்டையாக இருந்து பொரிக்கப்படப்பெறுவாகி அந்த வடிவத்தினால் சிலநாள வளநது பின்பு முட்டைவடிவமான கூடுகடடி அதன் உள்ளே சிலநாள இருந்து பூரணவளநது அடைந்த உடனே அந்தக் கூட்டைத் துளைத்துப் புறப் புகுமி யெளியே பறந்து உலாவும் அப்படிப்பட்ட படபுபுச்சிமையும இது ஒக்கும்

தோடு - முட்டையின் ஒடு, கீடம், புழு, கெழீஇய - பெருக்கி, அண்டம் - முட்டை, நிகுபு - நீங்கி, உலாம் - உலாவும், சேடு உடை - அழகை உண்டிய

[படபுபுசசி, முட்டைப்பருவம் முடிந்த புழுவாகி வளநது, புழுப்பருவமும் பூரணமான உடனே தன் உடம்பில் உள்ள ஒருவகைச் சத்தினால் பட்டுதல் இழைத்தது, இந்த தூலினால் தன் உடம்பைச் சூழிக் கூடுசெய்து, காற்று மீயில் மறை பணி இவைகளால் பாசிக் கப்படாமல் அதற்கு கூட்டினுள்ளே சிலநாள ஆகாரமின்றி இருந்து வளநது, கூட்டுள் வளரும் பருவம் முற்றுப்பெற்ற உடனே தன் உடம்பில் ஊறும் ஒருவகை நீரினால் அந்தக் கூட்டை நனைத்து

சயது, உரிய பாகத்தை எளிதாகத் துளைத்து, தெளியே
 லாவதினதது இப்படிப் பறக்கும் பூச்சிப் பருவத்திலே
 பட்டுபூச்சிகள் ஆறாம் பெண்ணும் சோகிதன, சோத
 ஆண பூச்சி நெருங்குகின்றது பெண பூச்சியும் முடைய
 டபின் இறந்துவிடுகின்றது பட்டுபூச்சி புழுவாயிருந்த காலத்
 ல தன் உடம்பில் சேமித்து வைத்திருந்த ஆகாரச் சத்தே அதி
 கூட்டு வாரும் காலத்தில் உபயோகப் படுகின்றது, இவ்வாறே
 பெரிய பிராணிகளில், பூமியின் வடக்கு முடிவாகியத் துருவப் பிர
 சேசத்தில் வாழும் வெண்ணிற முடைய புதுருவக் கரடிகள், பெப்
 முள்ள சில மாதங்களில் சேமித்து வைக்கும் ஆகாரச் சத்திற்குக்
 கொடுக்கிற மிகுந்த எவகும் உறைபனி மமக கவாந்துகொ
 ளும் வேறு சில மாதங்களில் எவகை ஆகாரமும் முயற்சியும் பூ
 டுமூல நிரவும் பருகி இடைவிடாது சூங்குகின்றனவேபோலிருக்
 கின்றன இவைகூ ஆகாரத்தினை விவரித்தேயது கொடுக்காவம்
 யோகத்திலிருக்கும் யோக்கிப்பற்றி ஞாபகமுடிகின்றன]

நிள உரிமைப் பிவரவ ருள்ளத துள்ளுபு
 தெரிமல ரெதுவெது வவவத தேமலா
 தருமண மவரவா தமக்குர கந்திடு
 மொருமனோ ரஞ்சித மலரு மொகஞ்சு*

(இ-ள) ஒரே மனோஞ்சிதப் பூவானது, யா யா எந்த எந்த
 பூவை உத்தேசித்ததுகொள்கிறார்களோ, அந்த அந்தப் பூவின் வாச
 னைய அவ்வாறுகளுக்குக் கொடுக்கின்றது அப்படிப்பட்ட பூவீ
 யும் இது ஒக்கும்

உரிமையின் - சுதந்தரமாக, உளம் - மனம் உளஞ் - சிங்
 தித்து, தெரிமலா - ஆராய்ந்து தெரிந்தெடுத்தது, அவ்வத தேமலா -
 அந்த அந்தத் தேனையுடைய பூ

ருஅ எவ்வெவ ஐறவைபெவ வெவணீங் கூவிடு
 மவவவவண்ணஞ்செவவி தவிர யித்துகசுயத
 தெவவுபுள வலைஞருந் திகைப்புச் செய்திடு
 மொவவவில விகடப்புள னுமபொ ருஉமரோ.

(தி-எ) விகடப்பறவை எனற பக்ஷியானது, எஃக பறவை கைபடி எப்படி? கூவுமோ, அப்படி அப்படியே கூவி, களைப பிடித்தலை தொழிலாக உடைய வேடரும் திக்கைக்கும் புர சேய்யும் அந்நப பறவையையும் இது ஒக்கும்

எவ்வெவு என்பதில் இறுதியில் உள்ள அ சாரியை செக விது - நன்றாக, கூய - கூவி, தெவவுதல - கைக்கொள்ளல, புள வலைஞா - பக்ஷிபிடிக்கும் வலையை உடைய வேடா, ஒவ்வல இவ- டி (இன்றம்) சமமாகுதல இல்லாத, விகடப்புள - (மற்றைப பறவை தெள்ள போலக் கூவி) விகடம் செய்கின்ற ஒருவகைப் பறவை, பொரு ளுனம்- ஒக்கும்

நா - விசு விகடப்பறவை என்பது அமரிகா தேசத்து வனங்களில் வாழும் ஒருவகைப் பறவை இது எந்தப் பறவையைப்போலவும் கூவவல்லது இது பல பறவைகள்போலக் கூவுமேலோது, பா - மத் தூர்த்தே நின்று கேட்போ, பல பறவைகள் கூடக் கூவுகின்றன வென்று நினைப்பார்கள் இந்த ஆசசரியகரமான 'சத்தியையுடைய இரதப் பறவை மிது'த குறும்புகுணமும் உள்ளது, வலலாறு பிபாச - கூவி மற்றைப் பறவைகள் அஞ்சி ஒளிக்கச்செய்து, அந்த அந்தச் சாதி ஆண பறவை போலக் கூவி அவற்றின் பெடைகளைக் கூட்டினின்று வெளியே வரச்செய்தும் விளையாடும்]

"நூக் பரிபவாக கமுகணீ" பிரிந்து மீளவும்

வருபவாக காகசித்தம் மாட்டுவதவொவ
வொருவருந் தங்கடகே யுரிய ரென்றெனைப்
புரிபவ ரெனுமபரத் தையரும் போலுமே

(தி-எ) வேசையா தமமிடம் வந்து சோநதிருந்த புருஷா பிரியம்போது அவர்கள் பிரிவதைச் சகியாதவாபோல அழுவா அப்பருடா பிரிந்துபோன தற்சமயத்தில முன், பிரிந்துபோ யிருந்த வேறு புருஷா வந்து அழுகைக்கு கீரணம் யாது என்று கேட்பார்க்கு உமமுடைய பிரிவே என்று சொல்லி "போவார்க் கழுத கண ணீவரு வாராகும் பொருந்தியதே" ஆகச் செய்வா ஜீவ வாராக அவர்கள் தமமிடத்தி வரும் ஒவ்வொரு புருஷரும் அவர்க ளைத் தங்கள் தங்களுக்கு மாத்திரம் உரிமைப்பட்டவரென என்று தம்

2. செயவாகள இப்படி கூறப்பட்ட வேசையையாவது
ம

அழகண்ணீர் - அழக கண்ணீர், மனவும் - திருமபவும், தம்
1. டு - கம் விடத்தில, புரிபவா - செயபவா, பரததையா - வேசை

சு0 புருடாகள வலிந்ததுகைப் பொருணை கருகொளவ
வெயிலிழைப் பரததைய ரெனன விதேழி
லருகவின மயிலின, மரு கணைந்துதம்
மிருகனுந் தாக்கொணடுண டிடுமென பாடிமுடூர

(இ-ள) புருடாகள தமது கையிலுள்ள பொருளை வல்லிக்
கொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்ளும் அந்த வேசையாபோல, ரெனன
மயில்கள தாமாகப் படித்ததிலேவந்து கண்ணை வலியக் கொடுக்கக்
கொண்டு உண்ணுமு எனநீ முனடுறா சொல்வார்கள்

நலக்க கொடுக்க, எரி இழை - பிரகாசிக்கின்ற ஆபவணம்,
சுது - இது - இந்நகக்கோமயி, எழில - அழகு, அருகல இல - குறை
தல இலவாத, மயில இனம் - மயிலின கூட்டம்

சு1 வெயிலினவெள ளொளியொன்றே விளங்கு பீனன்றி
விபனெயதா டிகளினே மேயவெவ வேடுளரி
பயிலலீரா லிஃதுதான சாரநத பலபொரு
ளிபலினுக் கியைபல நிற மியைநகதே

(இ-ள) வெயில என்ற சூரிய கிரணமாகிய வெள்ளை நிறமுள்ள
ஓர் ஒளிதானே, பலவெவவேறு நிறமுடைய கண்ணாடிகளைச் சார்ந்து
புல வெவவேறு நிறமான ஒளியாகத் தோன்றுகின்றதன்றோ, அது
போலவே, இதுவும் தானசாரநத பொருள்களின் தன்மைகளுக்கு
தக்கபடியால் நிறங்களை அடைந்தது

பலநிறவியன ஏழுது - பலவகைப்பட்ட நிறங்களாகிய மிகுதி
யைப்பொருந்திய, ஆடி - கண்ணாடி, மேய - மேவி - பொருந்தி,
பயில - பழகுதல - கூடுதல, சாரநத - சேர்ந்த, இயல - தன்மை,
இயை - இசைவான, இயைந்தது - பொருந்தியது

சு2 இவ்வெயில பொழிவிழ லெரி விளக்கினிற

மெளவொடவ வவாகண்ட நிறத்தைச் செப்பினே

மிளிப்பகல வெயிலிடை வெள்ளி தாம்பூ
கொஞ்சிறம் பல்வெனக குறித்தி லேழதால்

(இ-ள்) இது, நமமுன முசுபிரயாணி சோலையின பிழவி
இருக்கப் பாராததபோது நீலமாக இருந்தது, இரண்டாம் பிரயாணி, ௨
யோத்ய காலத்திலே இளவெயில் காயந்து கொண்டிருக்கப் பாராத
போது பச்சைபாக இருந்தது, மூன்றாம் பிரயாணி விளக்கு வெளிச்சச்
திலே பாகக்க கறுப்பாக் இருந்தது அப்படியே நாம் ஆவ்வொருவரும்
ஆவ்வா கண்ட நிறத்தைச் சொன்னோம் இப்போது முசிரந்த
வெயிலிலே நாம் மூவரும் பாகக் வெள்ளையாக இருக்கிற இது, பஸ்
சுமபத்திப் பலநிறம் கொள்ளு மென்பதை நாம் தெரியவில்லை அக
னூல

ரழிஸ் - சோலை', மிளிர் - பிரகாசிக்கின்ற, வெள்ளி நாம்
வெண்மையாகுப், கொஞ்ம் - கொள்ளும், ஆதால் - அகனூல

௩௩ யாவரும் வழவில்ம் யாவ ரும்வழு
மேவின மினிககண்ட விளம்பு வேடுமறி
லேவரு கமமைப்போற பாப்ப ரென்பதை
யோவின றி நெஞ்சினு ன்றுத்தல் வேண்டுமால்

(இ-ள்) இதனிடத்தில் அவ்வா கண்ட நிறத்தைச் சொல்லி ௩
தனூல நாமெல்லாரும் குற்றமில்லாதவர்களாக இருக்கிறோம் இது,
ஆவரவா காணாத வேறு நிறமும் அடையுமென்று தெரியாததனூல,
குற்றம் உடையவர்களாகவும் இருக்கிறோம் இன்மேல நாம் கண்ட
பூற்றைச் சொல்லுவோமானூல, மற்றவர்களும் நம்மைப்போல வே
பாபடார்களென்பதை நம்முடைய நெஞ்சில் அகலாது பதித்தது
வைக்கவேண்டும்

வழு இலம் குற்றம் இல்லோம் கண்ட - கண்டவைகளை ,
ஏவரும் - யர்வரும், ஒவினறி - நீக்கம் இல்லாமல், உறுத்தல் - உற்ச
செய்தல்

௩௪ நம்முடைக கண்ணினு நம்பத் தக்கன
தமரோடக கண்ணென்ப பிறர்க டாமுற
விமம்பும வியப்பனரு விபாநங் கண்ணினு
மெய்மமையிற ப்றாசனை நம்பு வேங்கொலோ,

(இ-ள்) மறறவாகள நமமுடைய கண்ணைக் காட்டிலும் தங்களை
 ணை நமபுவது எள்ளளவும் ஆசசரியமான் தன்று உண்ணியாக,
 ம முடைய கண்ணிலும் மறறவாகள கண்ணை நாம் நமபுவோமோ
 நமமுடைககண் - நமமுடையகண், தமமுடைக்கண் தமமு
 டையகண், பிறாகணை - மறறவாகள கண்ணை

சூரு ஒருபுறம் வெள்ளியோர புறகாண பொன்பொதி
 தருபரி சையினொவ்வொர பகதந தனனையே
 தெரிவுறாஃ நிரசதரு செமபொ னென்றுவா
 ருருவிமுன் பொருமிரு வோரை யொத்தனம்

(இ-ள்) ஒருகேடகம், ஒருபுறம் வெள்ளித் தகட்டிலுமீழ்
 ரொரு புறம் தங்கத் தகட்டிலும் பொதியப்பட்டிருந்தது அஃ
 கங்களில் ஒவ்வொன்றைய ததிரம் பார்த்த இரண்டு வீரர்கள் அஃ
 டையினொன்றும் தங்கமென்றும் தான் தான் பார்த்ததையே வற
 புறுத்திக்கூறித் தங்குள் மாறுபட்டு வாருருவிப் போசெயதற்கு
 ளென்று தகட்டிருக்கின்றோமன்றோ, அந்த வீரர்களை நாம், மயங்குந
 தனமையில, ஒத்தோம்

ஒன்பொன் - பிரகாசமான தங்கத்தினால், பொதிதரு பரிசை
 யின் - பொதியப்பட்ட கேடகத்தினுடைய, ஒவ்வொ - ஒவ்வொரு,
 நிரசதம் - வெள்ளி, பொரும - போசெயத

[ஒரு வனத்திலே இருபக்கமும் மரங்கள் அடங்காத ஒரு புறத்தே
 யிலே ஒரு நாள் உதய காலத்திலே இரண்டு வீரர்கள் எதிர்திரி
 திசைகளை நோக்கிப் பிரயாணஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள் அந்
 தபொருளையுமி குறுக்காக ஒடிய ஒரு மாக்கினையிலே ஒரு கேடகம்
 தூக்கப்பட்டிருந்தது அதனருகே மேற்கூறிய இரண்டு வீரர்களும் சந்
 தித்து ஒருவனையொருவன் வந்தனொபசரவாராதைகள் வழங்கி வர
 வேற்ற பின் ஒருவன் மற்றொருவனை நோக்கி “நீநதப் பொற கேட
 கம் எதற்காக இங்கே தூக்கப்பட்டிருக்கின்றது, சொல்வியாக” என்று
 கேட்டான் அதற்கு அவன் “இது வெள்ளிக் கேடகமாயிற்றே
 நீ என தவறாகப் பொறகேடகமென்று சொன்னாய் என்றான்”
 அக்கேடகம் முன்னவன் “நீ தங்கத்தை வெள்ளியென்று மயங்கு
 வதனால், உன் பாவம் மிகவும் கூடியதாயிற்று” என்று
 கூறி, அன்னவன் “என் பாவம், வெள்ளியைத் தங்கமென்று
 மயங்கும் உன் பாவமையவ்வளவு சூழ்மைபற்றிற்று” என்றான்

இவ்வாறு இருவருக்கும் நோந்த விவாதம் முதிர்ந்து
யில “பொய்யன, நீ பொய்யன” என்ற வாதத்தைகள் வசம்
இருவா வாயினின்றும், 7௧ காலத்தில வெளிப்பட்டே, இருவா
கடுங்கோபங்கொண்டு ஒருவனமேலொருவன் பாயந்து புலியே
புலியும் யானையோடு யானையும் சிங்கத்தோடு சிங்கமும் எதிர்த்த
போல ஏற்றச் சாமவிரலாமல நெடுநேரம் போசெய்து இளை
த்ச சற்றச சிரமபரிகாரம் செயதுகொண்டு திரும்பப் போ
தொடங்கினார்கள்

அந்தச் சமயத்திலே அந்த யுத்தகோஷத்தைக் கேட்ட அங்கு
ஒரு சநநியாசி வந்து இருவரையும் நோக்கி “நிலலுங்கள், நீங்கள்
எதற்காகச் சண்டை செய்கிறீர்கள், சொல்லுங்கள்” என்று கேட்
டார். உடனே ஒருவன் “இந்தப் பொய்யன, அதோ தொங்கும் கேட
கத்தைப் பொற்கேட்கமென்று வற்புறுத்துகின்றான்” என்றான். மற்
ருவன் “இந்தப் புரட்டன், அதை வெள்ளிக் கேட்கமென்று சாதிக
கின்றான்” என்றான். இருவா வாதத்தையெய்து கேட்ட சநநியாசி,
குறுகுசிரிப்புக் கொண்டு “சண்டையை நிறுத்தி முன் ஒருவன்
நின்று பார்த்த திசையில் மற்றொருவன்போய் நின்று அந்தக்கேட்
கத்தைப் பாருங்கள்” என்றார். அவ்வாறே இருவரும் செயய, இரு
வா பிழைக்கும் வெளியாயின உடனே அவர்கள் சநநியாசிக்கு
நன்றியறிவு உடமை கூறி ஒருவனை யொருவன் மன்னிப்புக்கேட்டு
நண்பராயினார்கள்.]

சுசு தயங்குமோ நதிப்னைக் தாண்டித் தம்மைவிட
பெங்குமற நவனாயொவ வொருவ ருமமெணித்
நியங்கியா ஒருருவனைச் செஞ்சத் தென்றுமுன
மயங்கிய நாலறு வரையும் போன்றனம்

(இள) இருபத்து நான்கு போ சோந்த ஒரு கூட்டத்தார் ஒரு
நாள ஒரு நதியைக் கடந்து போனார்கள். கடந்தவர்கள் அந்த நதி
கொடியதென்று சொல்லக் கேட்டிருந்ததனால், அவர்களுடைய
தொகை சரியாக இருக்கிறதோ பென்று பாரக்க, அவர்களுள் ஒரு
வொருவரும் தம்மை விட்டுவிட்டு மற்றவர்களை எண்ணிப்பாரக்க,
ஒரு எண்ணம் குறையக்கூடாது திணைத்து அந்தக் கொடிய நதி ஒரு
வனைக் கொன்றுவிட்டதென்று (வழிப்போக்கன் ஒருவன் வந்து

௨௭ பிசைத்த தெரிவிக்கும்வன) மயங்குககொண்டிருந்தாராள்
௨ களீயும் நாம மயங்குதனமையில் ஒத்தோம்

தயங்கும் - பிரகாசகும், உயங்கு - வாங்கும், எணி - எண்ணி,
சுத்தது - கொன்றது, நாலற - இருபத்துநான்குபோ

௭௭ துமல் கிருளிதோ தெலுங்கன சொகையா,

காதுறு கோடடியோ தமிழன் காதுறு

‘நாதி’ தெனப்பலகா னவின் றுடனறுமற

பேதுறு மவவிரு பேரும போன்றனம்

(இ-௭) ஒருநாள மிகுந்த இருட்டுவேலையிலே ஒரு தெலுங்கன
கையிலிருந்த தோட்டி ஒரு தமிழன் காதில் மாட்டிக்கொள்ள,
அதைத் தமிழன் விடுவீக்கும்படி பிடிச்சிழுத்தான். - - -
தெலுங்கன் தன் தோட்டியைத் தமிழன் பிடிக்கக்கொள்ள, உத்தே
சிப்பருளென லு எண்ணி ‘நாதி’ (என்னுடையது) என்று சொல்க
கொண்டு அந்தத் தோட்டியைத் தானும் இழுத்தான். அருளுவ தமிழ
முன் காதல் வேதனை உண்டாக, அவன் ‘காது’ என்று சொல்லி அந்
தத் தோட்டியை விடாமல் இழுத்தான். தெலுங்கன் தான் ‘நாதி’
(என்னுடையது) என்றதற்கு எதிரிடையாகத் தமிழன் காது
(அலல்) என்று சொல்லியதாகப் பாவித்து ‘நாதி’ என்று திருமபவும்
சொல்ல, அதன் அர்த்தத்தைத் தமிழன் அறியாமல் ‘காது’ என்ற
மறுபடிசொல்ல, இவ்வாறு ‘நாதி, காது’ என்று இருவரும் பலமுறை
சொல்லி (இரண்டுபாஷையுந் தெரிந்த ஒருவன் இருவர் பிசைக்
யும் தெரிவிக்கும் ௨௭) மயங்குகனாள் என்ற சேட்டிருக்கின்றோ
மன்றோ, அவ்விருவரையும் நாம மயங்குதனமையில் ஒத்தோம்.

திது மலகு இருள் - (தளவு முதலிய தீய செய்கைகள் எளிதா
கச் செய்ய இடங்கொடுப்பதாகிய) தீயகு மிகுந்த இருட்டு, செங்கை
ஆ - சிவந்தகையில் தங்கிய, காதுறுதோட்டி - ஐந்தத்தஞ்செய்யும்
தோட்டி, ‘நாதி’ என்னுடையது என்ற அர்த்தம் உடைய ஒரு
தெலுங்குவாததை, காது என்ற சபதச்சதுக்குத் தெலுங்கில் உல்ல
என்பது பொருள், மனபேதுறு - மிக் மயங்கிய, போன்றனம் -
ஒத்தோம்

௭௮ பலபல வுறுப்பையும் பாக்கன் நாட்டத்தொட

பெட்டிலை யதக்கத் தவரவ ருணாரத வங்ககே

ரலகுரல சுளகுலக கையொப பாணெபன

றுலைவுறு பிறவியந தகரு மொத்தனம்

(இ-ள) சில பிறவிகளுடருக்கு ஓர் யானப்பாகன அத்
டூல உறுபபுகளையும அவர்கள் கையப்பிடித்துத் தடவசசெய
காட்டினுன பின்பு, அவர்களுள் வலைத்தடவிப் பர் ததவன யாலை
விளக்குமாறுபோ விருக்கிறதென்றான், காலேத் தடவிப் பார்த்தவன்
உலபோலிருக்கிறதென்றான், காணத்த தடவிப்பாரசதவன் முறம்
போலிருக்கிறதென்றான், துக்கிண்கையத் தடவிப்பார்த்தவன் உலக
சைபோலிருக்கிறதென்றான் இவ்வாறாக, அந்தப் பிறவிக் குருடா
கள் உண்மையறிபாமல் மயங்கினார்கள் அவர்களையும் நாய ஒத்
தோம்

ஒஹ் - ஒவ்வை - செங்கரம், அதத்திது - கையினால், அங்கம் -
உறுபபு, நோ - ஒத்த, அலகு - விளக்குமாறு, சுளகு - முறம், உல
ஷு - வருத்தம் அடைந்த

சூக பரம்பொரு ளொன்றையே பற்றிப் பேசுந்

தரந்தர வானபல சமயத் தாககாதாக

தெரிந்ததே பெய்யெனபா செப்பெல லாமது

பொருந்தலா ராரவா தமையும போன்றனம்

(இ-ள) 'தெய்வம் ஒன்றையேபற்றி விவகரிக்கும் பல சமீய
வாதிகட் ம அவர்கள் தெரிந்ததுமட்டுமே உண்மையென்று சொல்
வார்கள், அந்த ஏக வஸ்து அவர்கள் எல்லாநூம் சொல்லும் எல்லா
உண்மையம் பொருந்தியுள்ளதென்று தெரியார்கள் அவர்களையும்
நாம் ஒத்தோம்

தரந்தரமான - பலவகையான, செப்பு எல்லாம் - சொல்லும்
எல்லாவற்றையும், ஓரா - உணரா

எ0 பொய்யென்று தோன்றிடப் புகன்ற யாவினு

மெய்யொன்று மிலாநிரா தென்கு மேலவ

னையொன்று மொழியின தருத்த மினறியாங்

கையொன்று நெல்லியங் கணிற்றி கண்டனம்

(இ-ள) பொய்யென்று தோன்றும்படியாகச் சொல்லப்பட்ட
ஒவ்வொரு பிரஸ்தாபத்தையும் நன்றாக விசாரித்தால், அதனதன

படையாக. சிறிதாயினும் உண்மை யிருப்பது வெளிப்படும்
று டெரியோ சொல்வதன் கருத்து, இஃது உள்ளங்கை மீத
கனி போல உள்ளகியது

மெய் ஒன்றும் - மெய் சிறிதாயினும், இலாதிராது-இருக்கவே
படியும், ஐ ஒன்று - அழகுபொருதிய, கை ஒன்று - கையிலே
பொருதிய, கனியில் கண்டனம் - கனிமைப் போலப் பாதத்தோட

எக ஒருபொருள் பலபக்க முடைய தன்நியு
மருவுகா லமமிட மாதி மாறலாற
நிரிவுறு மெனுமுணமை தோந்தி டாகடாரு
சரியெனக் கண்டதே சாநிப பாரரோ.

(இ-ள) ஒரு பொருளுக்குப் பல பக்கங்கள் உண்டு, அன்றி
அது காலபேதம் தேசபேதம் முதலிய பேதங்களினால் மாறுதல்
அடையும் இந்த உண்மையை அறியாதவர்களே தாங்கள் கண்டது
மாதிரி சரியென்று சாதிப்பார்கள்

மருவு பொருதிய, ஆதி-முதலானவைகளை, திரிவு-மாறுபாடு
எஉ எனவிவா நியலபிசுந திதத மூவாமுற
றனுபவ வறிவினா லறைந்த வாய்மையை
யுனுபவா பிறருரை யெவற்றி னுள்ளினு
மனுமுணமை யறிந்திட வல்ல ராயரே

(இ-ள-) என்று இவ்வாறுகத் தற்செயலாகச் சந்தித்த மூன்று
பிரயாணிகளும் பூரணமான அனுபவத்தோடு கூடிய அறிவினை உதவி
யினால் சொல்லிய உண்மையைச் சிந்திப்போர்கள், மற்றவர்கள்
சொல்லும் எதனின் உள்ளேயும் உள்ள உண்மையை அறிய வல்ல
வார்களாவார்கள்.

உனுபவா - உனனுபவா - சிந்திப்பவர்கள், மனும் - மனனும் -
நிலைத்த, வல்லா - வல்லவர்கள்

கோமபி விருத்தம்

மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

A TAMIL TRANSLATION
OF
PARADISE LOST BOOK I

IN 'VIRUTTAM' METRE

With a prose rendering of the same, a life of Milton, the main story of Paradise Lost, and copious commentaries

and notes in Tamil

BY

V P SUBRAMANIA MUDALIAR, G B V C

With a metrical introduction in Tamil by Rao Bahadur C W Parthasaratham Pillai Ayyer, B A B L a member of the Diavidian Council of Studies Madras University]

Recommended by the Text-Book Committee and approved by the Director of Public Instruction for use in High Schools

(Contains more than 200 pages)

In thick board, As 12

In full cloth with gilt letters, Rs 1-4-0

Apply to

THE ASSISTANT SECRETARY, Religious Tract
and Book Depot, Memorial Hall, Madras

MESSRS SIVIVASA VARADACHARI & Co, Triplicane

„ W PUSHIARAPPA CHETTI & Co,
Thumbu Chetti Street, Madras

THOMSON & Co, BOOKSELLERS & Co,
Popham's Broadway, Madras

THE SECRETARY, Diffusion of Knowledge Agency,
Triplicane, Madras

The Proprietor Ripon Press,
Thumbu Chetti Street, Madras

P T O

OPINIONS OF ANGLO-TAMIL SCHOLARS

THE REV T WALKER, M.A.,

C M S, Palamcottar

"I had heard of its excellence from several sources
I wish all success to your venture After reading, I shall
be able to give an opinion" (4-2-96)

"I have been carefully through a good part of your
'Swarga Neekkam' and have much enjoyed it. The
Tamil Prose explanations, etc., are written in the best of
style, and it would be worth any one's while to buy and
study the book, if only for the beauty of the diction of the
Prose Sections. The explanations of Milton's Poem are
wonderfully accurate, and shew that you have expended
great pains over them. Of the correctness of your poetry,
also, there is no doubt. Those who know Milton's Paradise
Lost will be able to see for themselves how faithful your
rendering is. I can recommend your rendering most
heartily as being both true poetry and a faithful representa-
tion of the original" (29-12-96)

THE HON'BLE P KUMARASWAMY MUDALIAR,

Colombo

"I may mention, that judging from the portion I have
read, your translation is a very good one

M R LY C W KADIVELU PILLAI AVERGAL,

Police Magistrate of Kayts and Mallagam, Jaffna

"I have to state that I appreciate the work in question
and consider it interesting not only to Christians but also
to other religionists. I think that in future ages the work
may be read as a Purana"

MR P SUBRAMANIAM PILLAI AVARGAL, M A, M R A S, F R E S
 I owe Mr V P Subramania Mudaliar an apology for
 having been able to review his able translation of
 Milton's Paradise Lost into Tamil verse of the Viruttam
 metre, as I have been long promising myself that pleasure
 without having the time to do it. I regard it a worthy
 product—worthy of Mr Mudaliar's known scholarship and
 of the subject he has taken up for Translation. The ideas
 of the great English Epic Poet are well caught up and
 reflected in chaste Tamil verse. There can be
 no question that the endeavours made by Mr Mudaliar to
 extend the scope of Tamil Literature deserve the highest
 encomium and every encouragement.

THE REV G GNANAMUTTU, M A,
 S-P G College, Trichinopoly (a member of the
 Davidian Board of Studies, Madras University)

"You deserve every encouragement in translating
 the remaining books of Milton's immortal work, since,
 going from the translation of the first Book, I am of opi-
 nion that you will make a good classical Tamil Translator
 of Milton in metre."

MR ISAAC DANIEL, B A,
 Vice-Principal St Peter's College, Tanjore

"I really admire your work. The thoughts of Milton
 you have accurately grasped and expressed them in ade-
 quate language. The diction is fine and elegant and you
 show unmistakable indication of that ease and freedom
 which are rarely to be found in translators. I trust your
 book will receive from the intelligent public the appreci-
 ation it richly merits."

M R RY T BALASUNDRA MUDALIAR AVERGAL,
Tamil Translator to Government, and
Chairman of the Board of Examiners :
Tamil, University of Mad

"I have perused your "*சுவாமிநாத கீதகம்*" with considerable delight. I am indeed happy to say that your Metrical Tamil translation of Book I of Paradise Lost deserves the praise of superior scholars in English and Tamil, in consideration of the facts that the high classical style you have adopted in the translation resembles here and there that of *Kambar*, the *Kavichakravarthi*, whose Epic Poetry is an ornament to Tamil literature, and that the sublimity of the original is never missed in the places where it is noticeable. Your Tamil adaptation of the Commentaries and notes will, I am sure, throw considerable light on several portions of the text, which would otherwise be inexplicable specially to those Tamil Pundits who have not had the opportunity to peruse and appreciate Milton's Poetical works.

I sincerely wish your valuable work every success, and earnestly hope that many a Hindu enjoying the benefits and pleasures of higher education in English and possessing at the same time a creditable knowledge of ancient Tamil Classics will follow your example as suggested in the following memorable lines of the very Epic Poet portion of whose work you have translated with success

Who reads
 Incessantly, and to his readings brings not
 A spirit and genius equal or superior,
 Uncertain and unsettled still remains
 Deep versed in books and shallow in himself"

BY V O SURIYANARAYANA SASTRI AVERGAL, B A ,
Senior Tamil Pundit, Madras Christian College

I have read with great pleasure the copy of the Translation of Milton's Paradise Lost, Book I, in Tamil, which you have kindly sent to me for my perusal. The language of the book is classical, and the metre which you have used is very well adapted to the grandeur of the poem. I am glad to observe that, in being faithful to the original, you have been too careful to run against the genius of our Tamil language. You have also been judicious in adding Commentaries to the book, without which, the general Tamil-reading public will be at a loss to realise the worth of your translation. And I hope you will continue your labours in this field."

M R RY M MUTHURAMALINGAM PILLAI AVERGAL, B A ,
Tamil Pundit, Truandram College

"I am sincerely of opinion that there never can be a more faithful translation than your 'Swarga Neekkam'. Certainly the original is worthy of a translation (in Tamil) and more so your translation is worthy of the original. Milton's splendid ideas are well brought out and his dramatic turns too—the most difficult task—are not left out in your best rendering. Your elegant style, natural flow and choice of expressions are really admirable. I am sure the work will be best appreciated by all lovers of Tamil literature. Religion has nothing to do with appreciation. I know so many of the Tamil-knowing Christians read Kampan. Tamil literature should no doubt be proud of such a work as your "Swaiga Neekkam."

M R RY S MUTHU IYER AVFREGAL, B. A
(Extracted and Translated from 'Vivekachvitama

"Many of those who have studied the 'Paradise Lost' Milton have declared that it is next to impossible to render ' English original in any other form even in the same language without spoiling its sense and beauty. It is evident, then, that the task of translating the work without diminishing its beauties into Tamil which is the language of a people whose habits and modes of thought differ so widely from those of the English nation is really a most difficult one. Besides, the comparisons which Milton has introduced following the Greek, Latin and Hebrew authors and the many curious proper names which are entirely foreign to the Tamil tongue must have presented great obstacles to the author in his attempt. There is no doubt that, however great the difficulties were, the author has with his indefatigable energy and his powerful intellect overcome them all and very successfully brought out his work

* * * * *

"I have no hesitation in saying that, as far as I have examined the translation, the author has closely followed the original, neither adding to, nor detracting from, the beauty of the great original. Many portions of the work are characterised by a choice diction, dignity of style and sweetness of rhythm. The author has also taken care to avoid verbosity and the use of unnecessary attributes (which the author might have been tempted to employ to meet the exigencies of metre) and has beautifully brought out all the ideas of Milton, however difficult the rendering of them may be, to the admiration of the learned. The stanzas from 70 to 81 forming the indignant speech of Satan to Beelzebub deserve special notice as an exquisite piece of translation not to mention many other passages equally lofty in beauty

* * * *

"I have no doubt that the punctuation which our author has introduced in imitation of English works in order to clearly bring out the relation between the different parts of the passages, will greatly assist the readers in fully grasping the meaning

* * * *

"This work with its growing beauties is like the sugarcane, the top end of which is not very sweet, but whose sweetness is felt more and more as it is eaten and which is compared to the friendship with the great. I request all learned men to bear this in mind and to go through the work patiently, requesting the author at the same time to bring out the translations of the remaining parts and earn great fame by laying the whole Tamil world under an immense debt of disinterested obligation. I request also that the author will accept the following lines (in verse) in praise of his work

"Poet Subramania Mudaliar has, as if out of a laudable desire to satisfy our hunger for poetry which was not fully satisfied by the study of such great works as Kamban and Thirutnakkara, kindly brought within our easy reach the sweet nectar-like poem of Milton's which is resplendent with lofty ideas"

OPINIONS OF TAMIL PUNDITS

(*Translated from Tamil*)

M R RY V SWAMINATHA IYER AVERGAL,
Tamil Pundit, Kumbakonam College

I went through a portion of 'Swerganeekkam,' a Tamil work, by M.R.Ry V P Subramania Mudaliar Avergal and it gave me immense pleasure. The style of the poetical as well as the prose section is excellent. The work, though a translation, is so composed that it reads easy and clear like an original work in Tamil.

It may be said to be a production worthy of author's proficiency in grammar and literature of the Tamil language, and illustrates the words of the sage (Kumaragurupara) that "Learning is the chaste wife and Poetry her darling child."

In view of the fact that a knowledge of the ideas of the great English poets, exactly as they are, is now indispensable and that scholarship in both the languages like that of the author is scarcely available, I feel confident that lovers of Tamil literature will not only obtain the book but also read it and appreciate its rare merits and thus encourage the author in producing similar works

---

M. R. RY SHADAGOPARAMANUJACHARIAR AVERGAL,

Tamil Pundit, Church of Scotland Mission

"The metrical translation in Tamil of Milton's Paradise Lost, Book I, by my friend and Tamil Scholar M. R. Ry V. P. Subramma Mudalai Avergal, is, so far as I have seen, a very good one. The choice of diction and ideas employed in the work will indicate the author's mastery of such great epic poems as 'Jivaka Chintamani', 'Kamba Ramayanam', 'Kanjipuranam' and 'Thanikaipuranam'. There is no doubt that the translation of the English work of Milton will be as much appreciated by all the Tamil Scholars as 'Naishatham' and other works translated from Sanskrit. As time advances, new ideas spring and this process is but natural. So, this work (although novel in its nature) will, I am sure, be read and appreciated by many, and I should be very glad, if the readers, besides appreciating the work themselves, will recommend it to their friends and give all possible encouragement to the author and enable him to continue in his work of translating similar English works into the Vernacular. And I have

abt that the work will be regarded as a valuable
 are by all students of English and Tamil Literature
 this country”

 The opinions of the *Tamil Pundits* of *Madras Christian College* and *Trivandram College* will be found under *Opinions of Anglo-Tamil Scholars*

PRESS NOTICES.

The Indian Journal of Education

“Both translations (verse and prose) are most creditable to Mr Subramania Mudaliar and we trust his success will encourage other native gentlemen to follow his footsteps”

The Madras Mail

“We have received from Mr V P Subramania Mudaliar, a copy of his translation into Tamil Poetry of Paradise Lost, Book I Attempts to translate the best works of well-known English authors have been few and far between hitherto among English educated Native Scholars This being so, Mr Subaramania Mudaliar’s successful efforts in translating a portion of the work of such a great poet as Milton will be highly appreciated”

The Madras Standard •

“It is generally admitted that a position corresponding to John Milton’s in English Literature was occupied by Kumban in the Tamil literary world The translator has therefore very aptly adopted the very metre in which the greatest epic poem, Ramayanam, was written by Kumban The poem, a result of purely literary love, embodies the great English Poet’s main ideas as found in the

original. It must be said that the translator has spared no pains to make his production fully complete by providing in Tamil notes and other necessary comment in order to help his readers."

The Madras Times

"We have to acknowledge the receipt of "a Tamil Translation of Paradise Lost, Book I," by Mr V P Subramania Mudaliar, in Tamil verses of the *Viruttam* metre. The ideas of the great English Epic Poet, Milton, are well kept up in chaste Tamil verses. This book is recommended by the Madras Text-Book Committee and approved by the Director of Public Instruction for use in High Schools. The publication of this work is a valuable addition to the Tamil literature in this Presidency."

The Christian Patriot

"We regret the delay in noticing this excellent work of Mr V P Subramania Mudaliar of the Madras Civil Veterinary Department. It is a translation of Book I of Milton's Paradise Lost in Tamil *Viruttam*, a metre suited to the expression of the many different phases of feeling presented in an Epic poem the metre in which most of the great Tamil epics are written.

"The idea of translating the grandest of English epics into the Vernacular and thus introducing into Tamil literature the thought and sentiments of the great English poet is a capital one. He has made choice of a metre which the more scholarly among Tamil readers generally prefer and is also suited to the grandeur of the original. The author too, though he has kept himself as faithful to the original as the genius of the Tamil language would permit, has spared no pains to render his version equal to the

mony of some of the best Tamil works. Mr Subramania Adahar is further a Hindu of Hindus and this fact should give the work a free access to all classes of Hindu readers. And we are glad to find that some of the best Hindu scholars have already expressed themselves in eulogistic terms of the merits of the book. For our part we welcome the volume with peculiar delight, which aims at enriching the Tamil literature with the thoughts of a distinctly Christian poet, and which taken in combination with the circumstance that the country is getting saturated with Christian ideas by means of English education and literature and Missionary operations such as those of the Christian Literature Society, heralds a period of revolution in the future Vernacular literature of India. We heartily recommend the work to the perusal of the Tamil reading public whose patronage and support our author richly deserves.

“Often we hear of difficulties in connection with the choice of Vernacular Text books for University Examinations entirely free from obscene passages.

The issue of books like the one under review should be the means of removing such difficulties in course of time. We hope that the author will receive sufficient encouragement from the public to enable him to bring out the translation of the remaining books of the Paradise Lost as he hopes to do.

“The account of the life of Milton and an argument of the whole of the Paradise Lost,—both in prose—prefixed to the work, would in themselves form an interesting reading in Tamil as regards style and diction. To the book is also appended copious notes and explanations translated from the best English sources, which should greatly enhance its value.

"Mr Subramania Mudahar is not a novice⁹ ship⁸. He has been already before the public⁷ pr⁶ *Nellaichchiledaivenba* (an original poem in Tamil¹⁰ translation of Indian stock-owner's Manual by Vety J. Mills. The present work therefore should find no culty in meeting with an easy and appreciative accept⁰ of the public."

Works by the same Author

	Rs	1
A Tamil translation of Veterinary Major Mills'		
"Indian Stockowner's Manual"	2	0 0
"Nellaichchiledaivenba" (an original poem in		
Tamil)	0	2 0
"Korubi Viruttam" (another original poem in		
Tamil)	6	4 0
Apply to		

THE SECRETARY,

Diffusion of Knowledge Agency,

Triphucane

nity of எக்க நீக்கம் முதற்காண்டம் idahar

should டு டஸ் லாஸடு என்னும் இவ்விஷய காவியத்திலிருந்து
 readers வெ ப் சுப்பிரமணிய முதலியார
 Hindi

gists விருத்தப்பாவில் மொழிபெயர்த்து, மீலிட்டனார் சரித்திரம்
 w வாகக்கீக்க கதை சுவாகக்கீக்க முதற்காண்ட விசனம் சுவா-சு
 el க்கப் பொது வியாக்கியானங்கள் ஐத் முதற்காண்டச் சிறப்பு
 di வியாக்கியானங்கள் அருமபத விளக்கம் இவைகளுடன் புதிப்பித
 w

ராய பஹதூர் சி வி தாமோதரம் பிள்ளையவர்களால் - கீறப்
 புப்பாயிரம் அளிக்கப்பெற்றது

பாடபுஸ்தக சபையாரால் (Text Book Committee) தெரிந்
 தெடுத்தது 'சிபாரிசு' செய்யப்பட்டு வித்தியா 'இலாகா' ததலைவரால்
 (Director of Public Instruction) ஹைஸ்கூல்களில் உபயோ
 கிக்கத் தக்கதென்று அங்கீகரிக்கப்பெற்றது

(200-க்கு அதிகமான பக்கங்கள் உள்ளது)

திணமையான அடடையுடன் கூட 0—12—0

ஸ்ரீலோகா கட்டடம் சுவாண எழுத்தகங்களுடன் கூட 1—4—0

அடியிற் கண்டவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
 அஸிஸ்டண்டு செக்ரிடெரி, வேதபுத்தகசாலை,
 மிமோரியல் ஹால், சென்னபட்டணம்.
 ஸ்ரீநிவாஸ ஓகாசாரி அனகோ, திருவல்லிகேணி
 ஹ் பஷ்பரத செட்டி அனகோ, தம்புசெட்டி தெரு,
 சென்னபட்டணம்
 தாமஸன் அனகோ, பாப்பனஸ் பிராடவே,
 சென்னபட்டணம்
 செக்ரிடெரி, அறிவைப் பரப்புவதற்கான சபை,
 திருவல்லிகேணி
 ரிப்பன் அச்சுக்கூட்டத்தலைவா, தம்புசெட்டி தெரு,
 சென்னபட்டணம்.
 மறுபக்கம் பழக்க

தமிழ்ப்பண்பிதா அபிப்பிராயங்கள்

குமபகோணம் காலேஜ தமிழ்ப்பண்பிதா ம-ஈ-ஈ ஸ்ரீ

வே சாமிநாதையரவர்கள்

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ வெ ப சுபிரமணிய முதலியாரவர்களியற்றிய சுவாகக நீக்கமென்னும் தமிழ்நூலிற் சில பாகம் பாததேன, பாத டுவனாயில எனக்குண்டான மகிழ்ச்சிக்கு அளவிலலை இதிலுள்ள செய்யுள் நடையும வசன நடையும நீரமப நன்றாக இருக்கின்றன இந்நூல் வேறொரு பாஷையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந் தும் புடிக்கொங் காலத்தில் அவ்வாறு தோன்றாமல் நடை விசேடத் தால் நூதனமாகச் செய்யப்பட்ட மூலநூல் போல விளங்கிப் பொரு ளை வருத்தமின்றி நன்கு புரப்படுத்திகின்றது

“கலவியே கற்புடைப பெண்டிரப் பெண்டிகளுக்க, செவவப் புதல்வனே யீங்ககவி” என்று ஆனந்தோ கூறிய அண்ணம், இந்நூல் முதலியாரவர்களுடைய இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சிகளுத் தக்க வாதே அமைந்ததென்று சொல்லலாம்

இங்கிலிஷ் பாஷையிற் பெரிய கவிக்களாற் செய்யப்பட்ட நூல்களில் பொருளை உள்ளவாதே தெரிந்துகொள்ளுதல் இக்காலத் தில் இன்றியமையாததா இருத்தலாலும் இரண்டு பாஷையிலுட் பாண்டித்தியமுள்ள இவர்கள் போன்றவர்கள் கிடைப்பது மிக அருமையாக இருத்தலாலும் தமிழ் கேசமுடையோர் இந்நூலை வாங்கிக் கொள்வதன்றிப் படித்து இதனருமைபெருமையையறிந்து இது போன்ற பல காரியங்களைச் செய்து முடிக்கும்படி இவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பார்களென்று உறுதியாக நம்புகிறேன்

C S M காலேஜ தமிழ்ப் பண்பிதா

ம-ஈ ஈ-ஸ்ரீ, வை ழு சுடகோபராமாநுஜாச்சாரியரவர்கள்

எனது நண்பரும் செந்தமிழ்ப் பயிற்சியைச் செவவிதாக்கவுடை யவரு மாகிய ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ வெ ப சுபிரமணிய முதலியாரவா க இயற்றி வெளியிடத்தியுள்ள ‘சுவாககநீக்கம்’ என்னுந் தமிழக்கா வியம், பாததவனாயில மிக நன்றாகவேயுள்ளது அந்நூலை ஆக காவாகச் சொற்கலை பொருட்கலைகளோடு காண்பட மிக இனிய

—, சிவகிருதாமணி கம்பராமாயணம் காஞ்சிப்புராணம் தனி
 மீமமுதலிய செந்தமிழ்ப் பெருங்காப்பியங்களில் அந்நூலா
 ளுள்ள தோந்த பயிற்சியை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது
 -ருத காவியங்களின்மொழிபெயர்ப்பாகவுள்ள 'நைடதம்' முக
 ாலக் னப்போலவே, இங்கிலிஷ் காவியத்தின் மொழிபெயர்ப்பு
 ள்ள இந்நூலையும் தமிழ்க்கவிவாணா யாவரும் மனமகிழ்ச்சி
 யி கொண்டாடி அங்கீகரிப்பதற்குச் சீர்தூத நடைவிலலை,
 யென புகுதலும் வழுவுல கால வகையினே" எனபது இலகூ
 மாடலால் இந்நூல் யாவரும் வாங்கி வாசித்து அதன் அருமை,
 பருமக்களைத் தாம் நன்றாக அறிவதோடு, தமது அன்பாக்காயும்
 வகி வாசிக்கச்செய்து, இன்னும் இப்படிப்பட்ட பலநூல்களை அனை
 பானையிலிருந்து சுதேசபாஷைக்குக் கொண்டுவரும்படி இந்நூ
 லாசிர்பாக்கு ஊக்கத்தை விளைத்து விருத்திசெய்வதாயின், அது
 எண்கு மிகவும் அபயக்கரம் இங்கிலிஷ் தமிழ் எனனும் இரண்டு
 ழானைக்கனக் கிறற்றுகரிய பூநாட்டி மாணுக்கரெல்லோரும் இப்
 படிப்பட்டதொரு நூல் வெளிவந்ததைத் தமக்கு ஒரு பெருநீதி
 பு—தத்தாகப் பாவிக்கக் கடவ் எனபதற் சிறிதும் ஐயமில்லை

மதராஸ் கிறிஸ்தியர் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
 வனந்தபுரம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் இவர்கள் அப்பிராயங்க
 ர "ஆங்கிலோ கிராவிட் விறபுனனா அப்பிராயங்கள்" என்ற
 கலைப்பினகீழே காண்க

ஆங்கிலோ திராவிட விறபுனனா அப்பிராயங்கள்

(இங்கிலிஷ்விருது மொழிபெயர்ப்புக்கப்பட்டவை)

T வாகக்கையரவாங்கு, M A,

C M S பாளையங்கோட்டை

இதன் (சுவாகக்கீதகந்தின்) பெப்பைப் பற்றி நான் பலராலும்
 அறிந்திருக்கிறேன் (1—2—91)

இதில் பெரும்ப ணைமான புகுதலை வாசித்து மிக்க களிப்ப
 படைத்தேன் தமிழ் வசனத்தில உள்ள விவாகக்கையானவகளை முத
 லியவை உயர் இவாணபற்ற நல்ல நடையில எழுதப்பட்டிருக்கின்றன

(வேறொன்றையும் கருதவில்லையானாலும்) அவ்வகூன பாகு-
நட்டயழகுக்காகவே இப்படிஸ்தகம் யாவரும் வாங்கி வாசிக்
. இம்மொழிபெயாப்பு, உணமைக் கவிக்ருரிய லகூதீரங்
உடையதாயிருப்பதனோடு மூலநூற்கருத்தை உள்ளபடியே வெ-
ளிக்கிறதால், இது ஆதரிக்கத் தக்கதென்று முழுமனத்துட-
குகின்றேன்

கொழும்பு, கவுரவ

P துமாரகூவாய் முதலியாரவர்கள்

நான் வாசித்துப்பார்த்தமட்டும் இம்மொழிபெயாப்பு மிகவும்
நன்றாக இருக்கின்றது

டே.சி. மாஜிஸ்திரேட்டு யாழ்ப்பாணம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ,

C W கதிவேலுப் பிள்ளையவர்கள்

நான் இப்படித்தகத்தை நன்குமதிக்கின்றேன் இது கிறிஸ-
தியாசந்ருக்கே யல்லாமல் மற்ற மதஸ்தாசந்ருக்கும் இனிமைய-
இருக்குமென்றெண்ணுகிறேன்

—L

லத

—L

நீர்வனந்தபரம காலெ டுரோபெஸ்ஸா

ம - ந - ந - ஸ்ரீ, P கந்தாய் பிள்ளை அவர்கள், M A

இம்மொழிபெயாப்பு, ஸ்ரீ சபரிம நியமுதலியாரது பிரசு-
மான பாண்டிக்குயிருக்கும் அங் மொழிபெயாக்க எடுத்துக்
கொண்டது விவக்யத்தின் பெருமைக்கும் தக்கதாக இருக்கின்ற
தது ஆங்கிலம் மனா காவிய கவிஞர் ஆங்கில மிலிட்டனாது கரு-
துக்கள் நன்கு சொக்கப்பட்டுத் தெளிவாய் மிழப்பாவில் வெளிவி-
டப்பட்டிருக்கின்றன

திரிசிராப்பள்ளி S P G காலெஜ டுரோபெஸ்ஸா

G ஞானமுதையரவர்கள், M A

இந்த முகலூகாண்ட மொழிபெயாப்பின் யோக்கியத்தை உ-
தேசிக்ருமர்ப்பித்து, இணைச் செயதவா மிலிட்டனாது காவியத்தைச்
சிறந்த செய்புள் ளுடையோடு சமய தயிழப்பாடலாகக் செய்யத்
தக்கவென்றும் அபிப்பிராயப்படுகின்றேன்

தஞ்சை ஜெஸென் பீற்றா காலெஜ வைஸ் பிரின்சிபால

ம-ந-ந ஸ்ரீ, நஸிகு தானியேல் ஆவர்கள், B A

இம்மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றி உண்மையாகவே ஆசாநியப்பட்டு
 நேன இகில, மீலிட்டனாது சூததூக்கள அடமமாக கிரகி
 ப்பட்டு உசிதமான தமிழில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறதன் குறி
 நந்த அழகிய செய்முறையை அமைந்திருக்கிறது இவ்வளவு சுவ
 மாகவும் முட்டுப்பாடிவல்லாமலும் மொழிபெயர்ப்போ அம்

சென்னை யூனிவரஸிட்டி தமிழ்ப் பரீட்சை சங்கத்தின்

கவாடிக் மன்று தமிழ் மரணஸ்கீல்டரும் ஆகிய

ம-ந-ந ஸ்ரீ;

'ஸ்கூ' பாலசுந்தரமகலியாரவர்கள்

இம்மொழிபெயர்ப்பின் செய்முறையை, பல இடங்களில்
 விசயகாலவாததியாகிய கம்பரது நடைமை ஒத்திருக்கின்றது ஆ
 ரலில் எவகெவது வச்சே சம்பிரமான பாகங்களை விளக்குகின்ற
 னவோ, மொழிபெயர்ப்பிலும் அங்கங்கு அப்பாகங்கள் தடபாடி
 ண்ப்படுகின்றன

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலெஜ பிரதம தமிழ்ப்பண்பு

V G சூரியநாராயண சாலதீரிகர், B A

கவாடிக் நீக்கம் முதற்காண்டதின் நடை ஆனாரோ கால
 னின் நடையாகவும் அசன் பாவின்ம மூலதூலின் கவுரவத்துக்கு
 கிகவும் ஏற்ற பாவின்மாகவும் இருக்கின்றன

திருவனந

ஐ தமிழ்ப்பண்பு

ம-ந-ந ஸ்ரீ M முத்துராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் B A

கவாடிக் நீக்கத்திலும் அதிகச் சரியான மொழிபெயர்ப்பு என
 லத்திலும் அமைதல அசாதியமென்று நான் உண்மையாக அபி
 பிராயப்படுகிறேன். மூலதூல, தமிழில் மொழிபெயர்ப்புதான் ஏற்ற
 தகுதியுடையதினபது நிச்சயம் இம்மொழிபெயர்ப்பு மூலதூலின்

தப பாலினம் காவியங்களில் எடுத்துக்கூறப்படும் புல திரு
மனோபாவங்களை வெளிப்படுத்துதற்கு உசிதமாகவும் பெரு
யான பெருங்காவியங்கൾ எழுதப்பட்டுள்ளதாகவும் இ
. . அவர், தமிழ்ப்பாஷை இயல்பாக எம்மட்டு இடா
னோ அம்மட்டும், மூலதனத்தில் உள்ளதை உள்ளபடி மொ சொல்லப
டுகின்றனா ஆயினும், அவர், ஒப்புயாவற்ற தமிழக முதிர்ந்த
வற்றின் தகுதிக்கு இம்மொழிபெயாபபைக் குறைபாடுமை
புக்கவேண்டிய சிரமமென்றும் எடுக்காதிருக்கவில்லை சில டு நம
வீத்துவான்கள் இதன் போக்கியதைபைப் பற்றிச் சிலாகித்துப் பீரா
ரது பாராட்டி யிருப்பதை எம் அறிந்த சந்தோஷமடைகின்றே
* * * *

மிலிட்டனா சரித்திரமும் சுவாககநீசகதது முழுக்கதை
சூக்தமும் வசந்ததில் எழுதப்பட்டு இப்புத்தகத்தின் ஆர
தில் சோக்கப்பட்டிருக்கின்றன (மறநாடி பாடல்களை வாசியா
டாலும்) இவ்விரண்டுபாக்கள தாமே, கவுரவமான நடைபுது, ப
வைகளாகவும் வாசிப்பதற்கு இனிமையானவைகளாகவும் இருக்கின்
றன அன்றியும் இப்புஸ்தகத்தில் விரிவான குறிப்புக்களும் வன்
கங்களும் இங்கிலிஷ் தூல்களிலிருந்து எடுத்த மொழி பெயாக்க
சோக்கப்பட்டிருக்கின்றன இவைகள் இப்புஸ்தகத்தின் உபயோ
கத்தை அதிகப்படுத்த தக்கவைகள்

மேற்படி ஆசிரியரால் இயற்றப்பட்டுள்ள வேறு நூல்கள்.

இந்துதேசத்துக் கால்நடைக்காரா புஸ்தகம் எனற கால நடை வியாதிக்களைப்பற்றிய தெளிவான குறிப்பு கள்	2 0
நெலசைசிலேண்டிவண்பா.	0 5
கோம்பி வினாக்கள்	0 4

இப்பினதக்களை, அடியிற்கண்டவாக்களிடம் பெற்றக்கொள்ள
லாம்

ஸெகரிட்டரி, அறிவைப்பரவல் செய்வதற்கான சபை,
சென்னை

